

ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ Β. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ
τ. Καθηγητού τῆς Πατριαρχικῆς Μ. Σχολῆς Κωνσταντινουπόλεως
νῦν τοῦ Ὡδείου Μουσικὸν Λύκειον Ἀθηνῶν

Ο
**ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ
ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ**

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΟΛΟΝΥΚΤΙΟΥ ΑΓΡΥΠΝΙΑΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΥΠΙΚΗΝ ΔΙΑΤΑΞΙΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ
ΜΕΤΑ ΠΛΟΥΣΙΟΥ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΕΝ ΤΗ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΑΥΤΗ ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ
ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΜΕΛΩΔΗΜΑΤΑ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΝ
ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΕΛΘΟΝΤΑ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΙΣ ΦΩΣ

ΤΟΜΟΣ Α'

Α ΘΗΝΑΙ
1959

ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ Β. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

τ. Καθηγητοῦ τῆς Πατριαρχικῆς Μουσικῆς Σχολῆς Κωνσταντινουπόλεως
νῦν τοῦ Ὄδειου Μουσικῶν Λύκειον Ἀθηνῶν

ο

ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΟΛΟΝΥΚΤΙΟΥ ΑΓΡΥΠΝΙΑΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΥΠΙΚΗΝ ΔΙΑΤΑΞΙΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ
ΜΕΤΑ ΠΛΟΥΣΙΟΥ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΕΝ Τῷ ΤΕΛΕΙ
ΠΕΡΙΕΧΟΝΤΟΣ ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΝ ΤΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΑΥΤΗ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ

ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΜΕΛΩΔΗΜΑΤΑ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΝ

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΕΡΧΟΜΕΝΑ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΙΣ ΦΩΣ

ΤΟΜΟΣ Α'

ΑΘΗΝΑΙ 1959

ΕΚ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ 28

ΤΩ ΠΑΝΣΕΒΑΣΤΩ ΜΟΙ
ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΩ ΜΟΥΣΟΤΡΑΦΗ
ΚΑΙ ΘΕΟΠΡΟΒΛΗΤΩ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΩ
ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΩ ΚΥΡΙΩ ΘΕΟΚΛΗΤΩ
ΤΗΝ ΒΙΒΛΟΝ ΤΑΥΤΗΝ ΕΥΛΑΒΩΣ ΑΝΑΤΙΘΗΜΙ
Ο ΠΟΝΗΣΑΣ
ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

ii/2/1960
Σελίδα πέντε

ΠΡΟΔΟΓΟΣ

Τὰ πρῶτα Βυζαντινά μουσικά ἔργα τὰ δύοις ἦσαν τοῦ Πέτρου Λαμπαδαρίου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἑκκλησίας ἦτοι: 'Αναστασιματάριον, Εἰρμολόγιον, Δοξαστάριον καὶ ἄλλα, ἔχεται πώτησαν τῷ 1820 ἐν Βενετίᾳ. Τὰ ἔργα ταῦτα εἶχον ἐρμηνευθῆ τῷ 1815 ἐκ τῆς ἀρχαίας παρασήμαντικῆς ὑπὸ τῶν τριῶν ἀειμνήστων Μουσικοδιδασκάλων Μητροπολίτου Χρυσάνθου. Γρηγορίου πρωτοψάλτου καὶ Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος ὡς καὶ ὅλα τὰ ὑπάρχοντα σήμερον, παρουσίασαν τὴν πραγματικὴν σφραγίδα τῆς Ἱεροπρεποῦς ἐκτελέσεως τῶν γνησίων Βυζαντινῶν μελωδημάτων, δῶν ἡ γραφὴ εἶναι τελεία καὶ ἀπλουστάτη. 'Ως τυγχάνει γνωστὸν εἰς ὅλον τὸν μουσικὸν κόσμον, δὲ Πέτρος ἐκτός τοῦ διτοῦ ὑπῆρξεν δεινὸς μουσικός καὶ μελοποιὸς ἀριστος, πλούτισας τὴν ἐκιλησίαν διὰ τῶν μυρίων μουσικῶν μελῶν αὐτοῦ, ἥτο καὶ βαθὺς γνώστης τῆς ἑξατερικῆς μουσικῆς. 'Αλλὰ παρ' ὅλον τοῦτο, δὲν ἀνέμιξεν εἰς τὰ Ἑκκλησιαστικά μέλη, οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἑξατερικὴν μουσικὴν γραμμήν, περιορισθεὶς μόνον εἰς τὴν ἀπλότητα τῆς γραφῆς αὐτῶν.

Διὰ τοῦτο τὰ μελωδήματα τοῦ Πέτρου, θεωροῦνται σήμερον ως ἀπόρθητα φρούρια τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς τέχνης, τὰ δύοις αὐδείς, ἔστιν ἴκανός νὰ διασαλεύσῃ. 'Απόδειξις δὲ τούτου εἶναι διτοι, ἀπαντεῖς οἱ μετὰ τὸν Πέτρον ἐμφανισθέντες Μουσικοδιδασκαλοί Ἕγραψαν πλεῖστα μουσικά ἔργα βάσει τῶν κλασσικῶν μελῶν αὐτοῦ, τὰ δύοις εἶναι σήμερον κατά πολὺ ἐν χρήσει ἐν ταῖς Ἱεραῖς Ἑκκλησίαις.

Μετὰ ταῦτα σύν τῷ χρόνῳ ἐπηκολούθησαν καὶ ἄλλαι πολλαὶ ἐκδόσεις μουσικῶν βιβλίων ἐν Κωνσταντινούπολει καὶ Ἰδίως ἐν Ἀθήναις, μεταξὺ τῶν δύοις ἄλλα μέν ἀπέβησαν λίσταν χρήσιμα τόσον ἐν τῇ φαλμῳδίᾳ δύον καὶ τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Μουσικῆς μας, ἄλλα δέ, ἐπέφερον μεγάλην βλάβην εἰς τὸ ζήτημα τῆς φαλμῳδίας ἐν τῇ Ἑκκλησίᾳ, διότι οἱ πλεῖστοι τῶν ἐκδοτῶν τῶν τοιούτων βιβλίων, ἀπέβλεψαν, οὐχὶ εἰς τὴν διατήρησιν τῶν κλασσικῶν μελῶν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὴν ύλικήν ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν, ἡ δὲ προξενηθεῖσα βλάβη ἐν τῇ φαλμῳδίᾳ εἶναι διτοι, οἱ ἐκδόται τῶν τοιούτων ἔργων, ἀφήρεσαν πολλάς κλασσικάς γραμμάς καὶ ἀντικατέστησαν ταύτας μὲ εἰδικάς των μουσικάς τεχνοτροπίας. 'Η τοιαύτη διαστρέβλωσις καὶ παραμόρφωσις τῶν γνησίων Βυζαντινῶν μελῶν ἐπέφεραν τὴν μεγάλην βλάβην εἰς τοὺς νέους Ἱεροψάλτας, οἵ-

τινες ούχι μόνον ἔδυσκολεύοντο εἰς τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῶν διότι εἶχον καὶ ἀναριθμήτους μουσικάς ἀνορθογραφίας, ἀλλὰ καὶ νὰ διερωτώνται : Ποῖα εἴναι τὰ γνήσια Βυζαντινά μαθήματα ; αὐτά ποὺ ἀναγινώσκομεν εἰς τὰ νέα ἐκδοθέντα βιβλία ἢ εἰς παλαιά, τὰ δποῖα δυστυχώς ἔχουν ἔξαντληθή.

Λαβών λοιπὸν ὑπ' ὅψιν, δλα τ' ἀνωτέρω καὶ ἐπιθυμῶν, ὅπως διατηρηθῇ ἡ ἀρχαία παράδοσις τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς Τέχνης, προέβην εἰς τὴν ἑκτύπωσιν τοῦ ἀνὰ χεῖρας ἔργου μου, ὑπὸ τὸ γενικὸν τίτλον : «Ο ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ», οὗτινος ἡ Ἑλλειψις τυγχάνει λίαν αἰσθητή, καθότι τοιαύτη σειρά περιεχομένου, μὲ τὴν Ἀκολουθίαν τῆς δλονυκτίου ἀγρυπνίας κατά τὴν τυπικὴν διάταξιν τοῦ Ἀγίου "Ορους, μὲ ἐνδιάμεσα μουσικά μέλη ἐν αὐτῇ καὶ μετά πλουσίου μουσικοῦ παραρτήματος, δὲν ἔξεδόθη μέχρι σήμερον.

Διὸ καὶ ἔθεωρησα ὡς ἀπαραίτητον καθῆκον μου, ν' ἀφιερώσω εὐλαβῶς τὸ πρῶτον τοῦτο βιβλίον μου πρὸς τὴν Αὔτοῦ Μακαριότητα τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἐλλάδος κ.κ. ΘΕΟΚΛΗΤΟΝ.

Πρὸς τούτοις ἐκφράζω τὰς θερμάς μου εὐχαριστίας πρὸς δλους τούς ἐνισχύσαντάς με ἡθικῶς καὶ ὄλικῶς διά τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἑκτυπώσεως τοῦ ἔργου τούτου. Ἰδιαιτέρως δὲ πρὸς τὸν ἀξιότιμον μουσικόφιλον κ. Γεώργιον Νικολάου δστις γενναιοδώρως προσέφερεν τὴν ὄλικὴν ὑποστήριξιν του.

Τὸ πρωτότυπον τοῦτο βιβλίον μου ἐπειδὴ τυγχάνει πλουσιώτατον εἰς ὅλην καὶ συγχρονισμένον ἀπὸ ἀπόψεως συντομίας καὶ τέχνης μελοποιηθὲν ἐπιμελῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχαίων κλασσικῶν μελῶν, ἔχω τὴν πεποιθησιν ὅτι θὰ τύχῃ εύμενον διαδοχῆς, καθόσον τυγχάνει καὶ λίαν χρήσιμον εἰς δλας τὰς Ἐκκλησίας.

Ο Πονήσας
ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ Β. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

‘Ολονυκτίου Ἀγρυπνίας

κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν τοῦ Ἅγίου ὄρους

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Περὶ ὥραν 8ην ἐσπερινὴν κρούεται ὁ κώδων καὶ μετὰ ἡμισείαν ὥραν ὁ Ἱερεὺς λαμβάνει καιρὸν πρὸ τοῦ Δεσποτικοῦ Θρόνου καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα μὲν ἀνοικτὴν τὴν ὥραν τοῦ Πύλην. Φέρων δὲ μόνον ἐπιτραχήλιον καὶ ἰστάμενος πρὸ τῆς Ἅγίας Τραπέζης ἐκφωνεῖ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ χορὸς Ἀμήν.

‘Ο χοροστατῶν ἐν τῷ παραθρονιῷ ἡγούμενος λέγει (α).

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν Δόξα σοι Βασιλεῦ οὐράνιε κτλ. κι' εύθὺς ὁ ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον εἰς τὸ μέσον τοῦ Σολέα· ὁ Ἱερεὺς: «Οὐι Σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία» καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ Διάκονος μετὰ τὸ Ἀμήν, τὸ Κύριε ἐλέησον ΙΒ' φοράς, τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν (τρὶς) ἀναγινώσκει εὔκρινῶς τούς φαλμούς τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου ὡς ἐστὶ ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Μετὰ τό πιστεύω καὶ ‘Ἄξιόν ἐστιν, ψάλλεται ὑπὸ τοῦ Α’. χοροῦ «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς» δίχορον, (ἴδε Μουσικὸν Παράρτημα ἐν τῷ τέλει). Ψαλλομένου τούτου ὁ Ἱερεὺς φέρων φελόνιον ἔξερχεται καὶ ἀναγινώσκει ἐμμελῶς (ώς ἔχομεν γράψει μουσικῶς ἐν τῷ τέλει) τὴν α'. Στάσιν τῶν Οἰκων τῆς Θεοτόκου ἐπὶ τοποθετημένου δισκελίου ἐν τῷ Σολέᾳ πρὸς τὸν ἀριστερὸν χορὸν ἔναντι τῆς εἰκόνος τῆς Θεοτόκου. (ἴδε διάφορα Χαῖρε Νύμφη καὶ Ἀλληλούϊα ἐν τῷ τέλει).

(α) Καὶ Ἀρχιερεὺς ἔαν ὑπάρχῃ δὲν ἴσταται ἐν τῷ θρόνῳ, ἀλλ' ἐν τῷ παραθρονιῷ ἀνευ μανδύου κρατῶν Χαζράνιον.

Πληρουμένης τῆς α'. Στάσεως τῶν Οἴκων, ἐάν χοροστατῇ Ἀρχιερεὺς ψάλλεται τὸ παρόν εἰς πολλὰ ἔτη ἥχος β'.

Δ Λ Σ Ζ
χ Εἰς πο ολ

λα α α α α ε ε ε τη
σέ χορος το θελος Δ ε ε ε σπο ο τα
κι εύθυς δ Α' χορὸς ἄρχεται ψάλλων τὸν Κανόνα Ἀνοίξω τὸ στόμα
μου εἰς ἔξι τροπάρια μετὰ τοῦ στίχου οὕτως:
χ γ περ α γι

α θε ο το κε σω σον η μας
εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖς τροπάρια ἔκαστης Ὁδῆς ἀντὶ στίχου ψάλ-
λεται τὸ Δόξα Πατρὶ εἰς τὸ α', καὶ εἰς τὸ β'. καὶ νῦν καὶ ἀεὶ οὕτω
χ Δο ξα Πα τρι και γι ω ω και α γι ω πνευματι χ
Και νυν και α ει ει και εις αι ω νας των αι ω νων
α μιν

Εἰς τὸ τέλος τῆς Γ'. Ὅδης ψάλλεται τό, Τῇ Ὑπερμάχῳ δίχορον
ἀργοσύντομον (γραφὲν εἰς διτικατάστασιν τοῦ ἀρχαίου ἀργοῦ) ψαλ-
λομένου τούτου, δὲ λερεὺς κρατῶν τὸ Κατζίον, ἔξερχεται τοῦ λεροῦ Βή-
ματος καὶ θυμιᾶ κατ' ἀρχὰς πρὸ τοῦ Θρόνου τρίς ποιῶν τὸ σημεῖον
τοῦ Σταυροῦ, εἴτα τὸ Ἐκκλησίασμα τρίς εἰς τὸ κέντρον καὶ ἀνά τρίς
δεξιὰ καὶ ἀριστερά. Μετὰ ταῦτα στρεφόμενος πρὸς τὴν δώραταν Πύλην
θυμιᾶ κατὰ σειρὰν τὰς εἰκόνας τοῦ Τέμπλου, μέχρι τῆς λήξεως τοῦ
ψαλλομένου. Ἐν συνεχείᾳ δὲ χροσερχόμενος πρὸ τοῦ δισκελίου καὶ
θυμιῶν τοῦτο πάλιν τρίς, ἀρχεται ἀναγινώσκων τὴν β'. Στάσιν τῶν
Οἴκων. Εἰς τὸ τέλος ταύτης, θυμιᾶ καὶ πάλιν πρὸ τοῦ δισκελίου καὶ δ
β'. χορὸς ψάλλει τὴν Δ'. Ὅδην δὲ καθήμενος ἐν δόξῃ, δὲ Α'. τὴν Ε'.
ὅδην ἔξεστη τὰ σύμπαντα καὶ δ β'. χορὸς τὴν ΣΤ'. τὴν Θείαν ταύ-
την. Εἰς τὸ τέλος αὐτῆς ψάλλει δ β'. χορὸς τὸ β'. ἀργοσύντομον δι-

χορον **Τῇ ὑπερμάχῳ**, εἰς τὸ τέλος τοῦ ὅποιου ἀναγινώσκεται ἡ Γ'. Στάσις τῶν Οἴκων. Εἶτα δὲ Α'. ψάλλει τὴν Ζ'. ὡδὴν **Οὐκ ἐλάτρευσαν**, δὲ Β' χορὸς τὴν Η'. παῖδας εὐαγεῖς καὶ δὲ Α'. τὴν Θ'. ὡδὴν ἀπας γηγενῆς κατά τι ἐντονώτερα. Μετὰ τὸ τέλος ταύτης ψάλλεται αὐθις τὸ γ'. τῇ ὑπερμάχῳ συντομώτερον δίχορον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Δ' Στάσις τῶν Οἴκων ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου (β).

Μετὰ τὸ τέλος τῆς Δ'. Στάσεως εὐθὺς ψάλλεται τὸ τελευταῖον τῇ 'Ὑπερμάχῳ δίχορον συντόμως (τὸ σύνηθες). Εἶτα δὲ ἀναγινώστης Ιστάμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ Σολέα, λέγει ἔμμελῶς καὶ εὐκρινῶς τὸ Τρισάγιον δὲ Ιερεὺς διτὶ σοῦ ἔστιν καὶ δὲ ἀναγινώστης 'Αμήν, τὸ τῇ 'Ὑπερμάχῳ (χῦμα) τὸ Κύριε 'Ελέησον Μ'. (40) φοράς, δὲ ἐν παντὶ καιρῷ, Δόξα Πατέρι Καὶ νῦν, Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, ἐν δνόματι Κυρίου Εὐλόγησον Πάτερ (ἡ Δέσποτα "Ἄγιε ἐάν χοροστατεῖ") καὶ δὲ ἡγούμενος ἀπὸ τοῦ Παραθρονίου λέγει τὴν εὐχήν: «Ο Θεός οἰκτιρήσαι ήμᾶς» κτλ. δὲ ἀναγινώστης καὶ πάλιν τὸ Κύριε ἐλέησον(τρις)«Καὶ σῶσον ήμᾶςΠαναγία Παρθένε» ὅπερέκφωνεῖται ἔμμελῶς καὶ μεγαλοφάνως. Ἐν τῷ μεταξύ δὲ λων τῶν ἀνωτέρωφάναγινωσκομένων, προητοιμασμένοις οἱ δοντες δύο καλλιφωνοι ἀναγινῶσται (κανονάρχαι) δὲ μὲν Ιστάμενος ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνος τῆς Θεοτόκου, ἀναγινῶσκει μετά ἔμμελοθς ἀπαγγελίας καὶ λίαν εὐκρινῶς τὴν εὐχήν: "Ασπιλε ἀμόλυντε, δὲ δὲ Ιστάμενης ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀναγινῶσκει δμοίως τὴν ἐτέραν εὐχήν: «Καὶ δός ήμιν Δι'σποτα»· ἀκολούθως τὸ 'Ὑπερένδοξε ἀειπάρθενε, δὲ ἐλπίς μου δὲ πατήρ καὶ τὴν Πάσαν ἐλπίδα μου. Εὐθὺς δὲ Ιερεὺς ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν μετά τοῦ εὐξώμεθα. Μετὰ ταῦτα ψάλλεται τὸ Τὴν ὥραιότητα. (ίδε Μουσικὸν παράρτημα ἐν τῷ τέλει) Μετὰ τὸ «Δι' εὐχῶν» ἐπικρατεῖ ἄκρα σιγή ἐνδός τετάρτου τῆς δρας, λογιζόμενον ως διάλλειμα.

(β) Εἰς τὸ τέλος τῆς γ'. Στάσεως τῶν Οἴκων, καθ' ἣν ὥραν οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸ δίχορον τῇ 'Ὑπερμάχῳ'έάν υπάρχει 'Αρχιερεὺς (χοροστατῶν ἐν τῷ Παραθρονίῳ οὐχὶ ἐν τῷ θρόνῳ μέχρι τοῦ σημείου τούτου ως ἀπαιτεῖ ἡ Τυπικὴ διάταξις εἰσέρχεται εἰ; τὸ ιερὸν Βῆμα ἀκολουθούμενος ὑπὸ ιερέως καὶ διακόνου· ἐνδυσάμενος δὲ τὸν ιερὸν Μανδύαν, ἐπιτραχήλιον, μικρὸν ώμοφόριον, καὶ πατηρίτσαν, ἔξερχεται μεθ' διου τοῦ Κλήρου καὶ ἀναγινῶσκει τὴν Δ'. Στάσιν τῶν Οἴκων. Εἰς τὸ τέλος ταύτης δὲ 'Αρχιερεὺς εὐλογῶν τὸ ἑκκλησίασμα διὰ τοῦ δικηροτρικηρίου, δὲ Α'. χορὸς ψάλλει τό, Εἰς πολλὰ ἐτη ἀργοσυντόμοις ως υπάρχει ἀνωτέρω, μέχρις διου ἀνέλθει οὗτος εἰς τὸν Θρόνον· λαμβάνων δὲ τὸ τέλος δὲ β'. χορὸς Δὲ ἐσ ποτα, ἀρχεται δὲ Α'. χορὸς ψάλλων ἀδ τελευταῖον Τῇ 'Ὑπερμάχῳ δίχορον ἀλλὰ συντόμως (τὸ σύνηθες).

Τὸ παρὸν ψάλλεται εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἀποδείπνου ἐκάστην Τρίτην καὶ Πέμπτην ἑσπέρας ἥχος α'. Πα.

Μέλος ἀργὸν ειρμολογικὸν

κε ε χ σφα γη ην σου τη ην α α δι κον Χρι ι
 στε διη η Παρ θε ε νος βλε ε που σα
 α πο δυρφε ε ε νη ε βο οο α σοι οι
 Τε ε ε κνο ον γλυ - υ κυ - υ τα το ον π
 Πως α δι ει κως πα α α α σχεις δι
 Πωως εν ξυ υ λω κρε ε μα α σαι πο ο πα α
 σα αν γη ην κρε μα α σα ας τοι οις υ υ υ
 υ δα σι - ι μη η η λι ι πης μο ο νην
 με π Eu ερ γε ε τα α πο ο λυ υ ε
 ε λε ε ε διτην Μη τε ε ε ρα α καιδου
 ου λην σου δε ε ε ε ο ο ο χ μαιαι αι
 αι π

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ακολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ

Κατά τὴν κατανυκτικὴν ταύτην στιγμὴν καθ' ἣν ἐπικρατεῖ πλήρης οἰγή, μεθ' ὅλων τῶν φώτων ἐσβεσμένων, πλὴν τῶν κανθηλῶν τοῦ Τέμπλου καὶ τῆς ἀκοιψῆτος κανθήλας τοῦ ἐσταυρωμένου, δὲ Ἱερεὺς φέρων ἐπιτραχήλιον καὶ μαδρὸν μανδύαν, ἔξερχεται ἐκ τῆς Βορείου Πύλης τοῦ Ἱεροῦ Βήματος μετὰ προπορευομένου ἐνὸς ἀναγνώστου φέροντος ἀνημμένην λαμπάδα καὶ ἀρχεται θυμιῶν διὰ τοῦ Κατζίου ἅπαν τὸ Ἑκκλησίασμα κατά σειράν. Τὴν ὥραν ταύτην εἴθισται ἐν Ἀγιῷ Ορεὶ νά ψάλληται ἡμιφώνως ὑπὸ τοῦ θυμιῶντος Ἱερέως καὶ λιαν ἀργῶς τὸ παρὸν εἰς ἥχον α'.

Πᾶ κατέβα τοῦ πατέρα τοῦ πατέρα τοῦ πατέρα
καὶ ε Κυ υ υ υ ρι ι ι ε ει σε ε λε
τοῦ πατέρα τοῦ πατέρα τοῦ πατέρα τοῦ πατέρα τοῦ πατέρα
ευ σο ο μαι αι εις τον ol ol ol ko o on σου π
προς Na o on τον A α γι ι ο ο on
σου ou ev φο o o o ο βω ω ω εν φο ο
βω σου ou π

Τὸ αὐτὸν ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν, μέχρις δητοῦ δὲ Ἱερεὺς ἐπανέλθῃ πρὸ τῆς ὥραίας πύλης ἥτις μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐστὶ κεκλεισμένη. Ἐν συνεχείᾳ δὲ εἰσερχόμενος οὗτος εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα καὶ πρὶν ν' ἀνοίξῃ ταύτην, δὲ ἔξωθεν τῆς ὥραίας πύλης Ιστάμενος ἀναγνώστης μετὰ τῆς λαμπάδος ἐκφωνεῖ ἐμμελῶς: Τό, Κέλευ-

σου κι' εύθυς δὲ ιερεὺς ἀνοίγει τὴν Πύλην βλέπων πρὸς τὸ Ἐκκλησία-
σμα καὶ ὑψώνων τὸ Κατζίον ἐκφωνεῖ ἐμμελῶς καὶ μεγαλοφώνως:

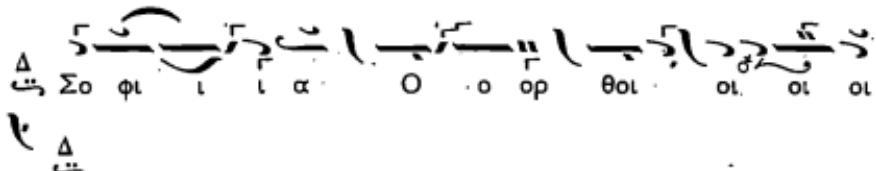
Κύριε εὐλόγησον.

Οὐ χορὸς τὸ Ἀμήν, ἀκουλούθως εἰσέρχεται εἰς τὸ ιερόν Βῆμα,
καὶ ἀφοῦ θυμιάσῃ τὴν ἀγίαν τράπεζαν πέριξ καὶ πάντας τοὺς ἐν αὐτῷ
παρισταμένους ἐκφωνεῖ μεγαλοφώνως: «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοούσιῳ,
καὶ Ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰώνας τῶν αἰώνων». Οὐ Χορός· Ἀμήν, κι' εύθυς δὲ ἡγούμενος ἀνα-
γινώσκει τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν τοῦ ἐσπερινοῦ, «Εὐλόγει ἡ ψυχὴ¹
μου τὸν Κύριον». (δ) Μέχρι τοῦ στίχου, Δόντος σου αὐτοῖς συλλέ-
ξουσιν καὶ ἄρχεται δὲ Α'. χορὸς ψάλλων τὰ Ἀνοιξαντάρια. «Ἀνοι-
ξαντός σου τὴν χείρα» (κατ'² ἐκλογὴν τοῦ διευθύνοντος τὸν δεξιὸν
χορὸν τῶν ψαλτῶν). Ἀνοιξαντάρια εἰς ἥχον Βαρύν³ ἐναρμόνιον, βαρύν
διατονικὸν μετά μικροῦ κρατήματος, (ἐν τῷ τέλει τῆς παρούσης βίβλου).

Εύθυς μετὰ τὸ τέλος τῶν Ἀνοιξανταρίων ἔξερχεται δὲ Διάκονος
καὶ Ιστάμενος εἰς τὴν συνήθη θέσιν του ἐκφωνεῖ κατανυκτικῶς τὰ ει-
ρηνικά τῆς Μεγάλης συναπτῆς. Εἰς ἔκαστον δὲ ειρηνικόν, οἱ χοροὶ⁴
ψάλλουσι ἐναλλάξ τὸ Κύριε ἐλέησόν μετὰ μέλους καὶ κατὰ συμφω-
νίαν (ἴδε διάφορα ἐν τῷ τέλει) πρὸς τὰς ἐκφωνήσεις τοῦ Διακόνου, δ-
στις, ἔάγε μὲν τυγχάνει ύψιφωνος ἐκφωνεῖ τὰ ειρηνικά εἰς τὸν ἄνω φθόγ-
γον Νη τῆς διαπασῶν κλίμακος. «Ἐάν δὲ οὐ δύναται, τότε ἐκφωνεῖ
ταῦτα ἐπὶ τοῦ μεσαίου Δι τῆς κλίμακος. «Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἢ
οὕτως ἡ ἄλλως, οἱ χοροὶ τῶν ψαλτῶν δέον νά δίδωσι ώς φωνητικὴν
βάσιν εἰς τὸν Διάκονον τὸν κάτω Νη διότι ἡ βάσις αὕτη δύηγει κανο-
νικῶς ὅλας τὰς συμφωνίας ὅλων τῶν ψαλτομένων εἰς τὴν γενικὴν ἀρ-
μονίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Τὸ αὐτὸ δέον νά γίνεται καὶ μὲ τὰς φωνητικάς
βάσεις ὅλων τῶν ἥχων, ἀρκεῖ νά βαδίζωσι ἀπαντες ἐπὶ τῶν κανονι-
κῶν συμφωνιῶν. Μετὰ τὰ ειρηνικά καὶ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ Ιερέως δ-
στις, πρὸς διάκρισιν τῆς ἐκφωνήσεως ώς σοβιορωτέρας ἀπὸ τοῦ δια-
κόνου τὰς ἐκφωνήσεις, δέον νά ἀπαγγέλῃ ταύτην πάντοτε κατὰ τρεῖς
φωνὰς χαμηλώτερα ἡ κατὰ τέσσαρας⁵ εἰτα ἀναγινώσκεται ἐν κάθισμα
τοῦ ψαλτηρίου τῆς ἡμέρας, ἡ ψάλλεται ὑπὸ τῶν χωρῶν ἡ α'. Στάσις τοῦ
«Μικάριος Ἀνήρ» (κατ'⁶ ἐκλογὴν τῶν ψαλλόντων, ἡ Μανουὴλ πρωτο-

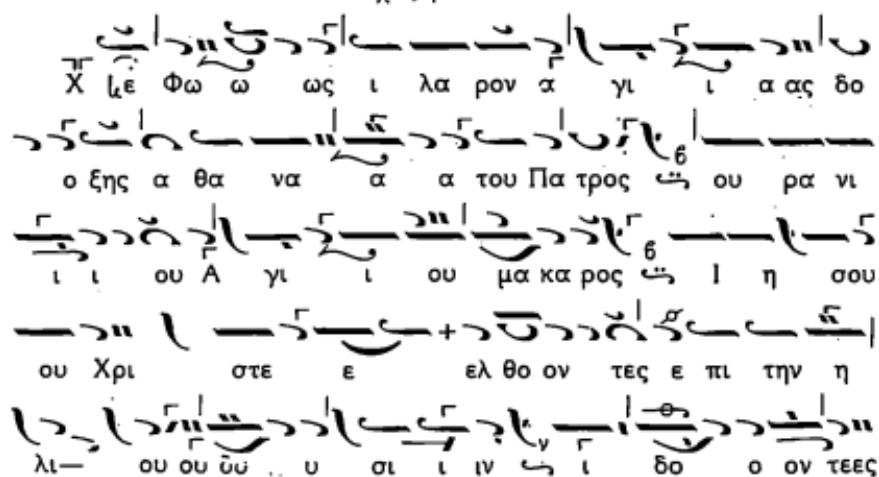
(δ) Ο προοιμιακὸς ψαλμὸς τοῦ Ἐστερινοῦ «Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» δέον ν' ἀναγινώσκηται ὑπὸ τοῦ προσταμένου ἡ ὑφ' ἐνὸς κληρικοῦ ώς ἀπαιτεῖ ἡ ταῦτις τῆς Ἐκκλησίας καὶ οὐχὶ ὑπὸ λαϊκοῦ. Κατ' ἀνάγκην δὲ ἀναγινώσκεται οὗτος ὑπὸ τῶν ιεροψαλτῶν ἐλλείψει ἐτέρου ιερέως ἡ διακόνου.

ψάλτου ἡ Θεοδ. Φωκαέως δ Βαρύς διατονικός. ("Ιδε καὶ ἡμέτερον μελοποίημα εἰς ἥ β'. Δι Νενανώ σύντομον). Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ γίνεται μικρὰ αἴτησις καὶ ἀρχεται δ Α'. χορός ψάλλων τὸ Κύριε ἐκέκραξα, δ Β'. χορός τὸ Κατευθυνθήτω καὶ ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται μετά τῶν στίχων τὰ στιχηρὰ ἐσπέρια τῆς τυχούσης ἑορτῆς εἰς ἔξ. Δόξα τῆς ἑορτῆς, καὶ νῦν Θεοτοκίου, τῆς σειρᾶς ὡς ἐστὶ ἐν τῷ Μηναίῳ. (α) Εἰς τὴν εἶσοδον τὸ Σοφία 'Ορθὴ ύπό τοῦ διακόνου οὕτως: Ἡχος β'. Δι.

Εύθὺς ψάλλεται ύπό τοῦ Κλήρου τὸ παρὸν Φῶς Ἰλαρὸν ὅπερ, παρ' δλην τὴν συντομίαν του, εἶναι γνήσιον τέκνον τοῦ ἀρχαίου.

Τῇ Ηχος β'. Δι

α) Ἐάν ἡ τελουμένη Ἀγρυπνία τύχοι ἐν Σαββάτῳ ἐσόπευμα πρὸς τὴν Κυριακήν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλονται στιχηρὰ 'Αναστάσιμα ἔξ καὶ τῆς τυχούσης ἑορτῆς τέσσαρα, Δόξα τοῦ Ἀγίου καὶ νῦν τὸ α'. Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Ἐάν δ ἄγιος τῆς ἡμέρας δὲν ἔχει δοξιστικόν, (δηλαδὴ δὲν ἀναφέρει Δόξα ἥχος τάδε), τότε ψάλλονται 'Αναστάσιμα ἐσπέρια ἐπτά, τρία τοῦ Ἀγίου καὶ ἀπ' εὐθείας Δόξα καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἥχου ἀργῶς. Ἐάν τύχοι ἐν παραμονῇ δεσποτικῆς 'Εορτῆς, ψάλλεται Δόξα τῆς 'Εορτῆς, καὶ νῦν τὸ α'. Θεοτοκίον τοῦ ἥχου, ἐκτὸς ἐάν ὑπάρχῃ λιμιτέρον Θεοτοκίον τῆς ἑορτῆς ἐν τῷ Μηναίῳ. 'Ἐάν τύχοι ἐν Θεομητορικῇ ἑορτῇ ψάλλεται ἀπ' εὐθείας Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Φως ε ε σοε ρι λ νον τ υ μνου ου ου μεν Πα τε ραγι
 ον ον και αι Α α γι ον πνε ε ευ μαθε ον τ
 Α ει ο ο ον σε ε ε εν πα α σι και ροις ο μνει
 ει σθαι Φω ναι αις αι σι λι αι αις τ γι ε ε θε
 ου ου ου ζω ην ο δι δους τ δι ο ο κο ο
 αμος σι ε ε δο ξα α α ζει χ ει ει τ

Είτα δ Διάκονος ἐκφωνεῖ :

Ε σπε ε ερας προ κει ει ει με νον τ
 Κι' εύθυς ψάλλεται ύπο τοῦ κλήρου ἀπαξ τὸ παρόν: προκείμενον

Κυ υ ρι ος ε: σα κου σε ται μου τ εν τω κε κρα
 γε ε ναι με προς αυ τὸν τ

Τὸ αὐτὸ δέ παναλαμβάνεται ύπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν. Ἐν συνέχεια λέγει δ ἡγούμενος τὰ ἀναγνώσματα ἔάν ύπάρχουσιν.

Εἰς τὰ πληρωτικά (δηλ. πληρώσωντες τὴν ἐπερινήν ἡμῶν δέσησιν κτλ.) οἱ χοροὶ παράτημα ἐναλλας ἐμμελῶς τὰ Παράσχου Κύριε. (Βλέπε μουσικόν παράτημα ἐν τῷ τέλει). Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ιερέως ἀναγινώσκεται τὸ Καταξίωσον Κύριε μετά δὲ τὴν βαν ἐκφώνησιν Εἴη τὸ Κράτος, κατέρχονται οἱ ιεροψάλται ἐν τῷ Σολέα προχωροῦντες σιγά - σιγά' ἐν τῷ μεταξὺ ἐξέρχονται καὶ οἱ ιερεῖς ἐκ τῆς Βορείου Πύλης πρωτοστατούντος τοῦ ἡγουμένου. ἐνδεδυμέτοι ἀπατεις φελώνια, κρατοῦντες ἀνημμένας λαμπάδας. Μεταξὺ δὲ τῶν ιερέων διεροντώτερος προπορευόμενος, κρατεῖ τὴν εἰκόνα τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου καὶ προχωροῦντες, ψάλλουσι τὸ πρῶτον ἰδιόμελον τῆς Λιτῆς

τοῦ Ἀγίου. Ἐλλείψει δὲ τούτου ψάλλεται τὸ τοῦ Ναοῦ ἢ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. α)

Ιδιόμελον τῆς Ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ

Ηχος β'. Δι

Χ ̄ ε ̄ θ Ευ αγ γε λι ζε ται ο ο — Γα βρι ι ι
 η η ηλ θη Κε χα ρι τω με ε νη
 ση η η με ε ε ρον θ χαι αι ρε α
 νυ υμ φευ — τε ε Κο ο ο ρη τη και αι αι αι α πει
 ρο ο ο ο γα α α με θ μη κα
 τα α πλα — γελ ει εις τη ξε ε ε νη
 μου μο ορ φη η θ μη δε ε δηη λι α α α α
 σης Λρ χα αγ γε ε ε λος ει ει μι
 Ο φις ε . ξη πα τησεν Ε — ε ευ αν πο ο τν
 νυν ευ αγ γε λι ζο μαι σοι οι την χα α ρα α
 α αν και με γελ ει εις α α φθο ο ο ρος

καὶ τε ε ε ἔεις εἰς τὸν Κυ υ υ ρι
 ον α α α α α χρον τε ε ε ε
 Κύριε
 ε ε ε

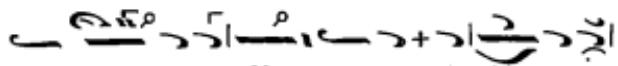
Κύριε ἐλέησον ἥχος β' Δι. $\frac{4}{4}$ ρ

κυ ρι ε ε λε η σον δι | κυ ρι ε ε λε η
 σον δι | κυ ρι ε ε λε η σον δι | κυ ρι ε ε λε η
 σον δι | κυ ρι ε ε λε η σον δι |
 δι | δι | δι | δι |

'Η ἀνωτέρω πεντάς τῶν **Κύοιε** ἐλέησον ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν εἰς ἑτέρας ἐπτά πεντάδας πρὸς συμπλήρωσιν τῶν δόκτω πεντάδων κατὰ τὴν τάξιν. Πληρουμένης τῆς τεσσαρακοντάδος ταύτης, ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ τάς αἰτήσεις: «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ὑπάκουος καὶ ἐλέησον» ὁ χορὸς τὸ παρὸν Κύριε ἐλέησον εἰς πλάγιον τοῦ πρώτου ἥχον Πα.

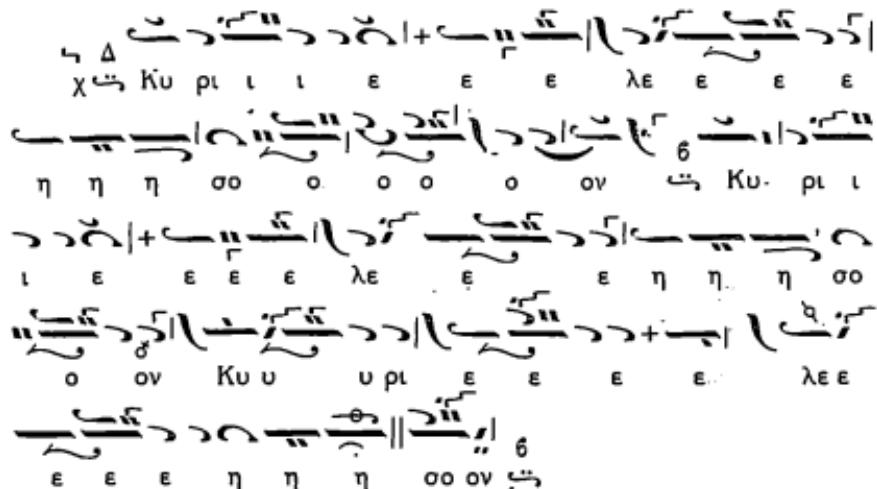
Τὸ παρὸν «Κύριε ἐλέησον» εἰς ἥχον πα πα.

π | κυ ρι ε ε λε η σον π | κυ ρι ε ε ε
 $\frac{4}{4}$ ρ | κυ ρι ε ε λε η σον π | κυ ρι ε ε ε
 λε η σον | κυ ρι ε ε λε η σον π | Ετερον
 π | κυ ρι ε ε ε λε η σον π | κυ ρι ε ε ε λε

 η σο ο ον Ku ρι ε ε λε η σον

Μεθ' δ μνημονεύονται τὰ δνόματα τῶν ζώντων· οἱ δὲ χοροὶ ψάλλουσι ήπιως καὶ λίαν ἀργῶς τὸ παρόν ἀρχαῖον (γ).

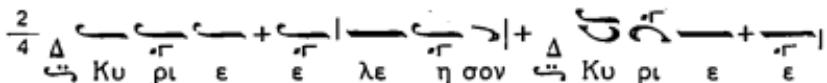
«Κύριε ἐλέησον» Ἡχος β' Δι

 χ ς Ku ρι ι ι ε ε ε ε λε ε ε ε ε
 η η η σο ο ο ο ο ο ον ς Ku ρι ι
 ι ε ε ε ε λε ε ε η η η σο
 ο ον Ku υ υ ρι ε ε ε ε λε ε
 ε ε ε η η η σο ον ς

'Ακολούθως διάκονος συνεχίζει τὰς αιτήσεις: α) "Ἐτι δεόμεθα ύπερ τῶν εύσεβῶν καὶ δρθιδόξων χριστιανῶν.

β) "Ἐτι δεόμεθα ύπερ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνα), ψαλλόντων τῶν χορῶν τὰ παρόντα Κύριε ἐλέησον.

Ἡχος β'. Δι

 $\frac{2}{4}$ Δ ς Ku ρι ε ε λε η σον Δ ς Ku ρι ε ε

(γ) Τὸ ἀνωτέρω ἀρχαῖον Κύριε Ἐλέησον, εἴθισται νὰ ψάλληται α) κατὰ τὸ μνημόνευμα τῶν ζώντων δνομάτων καθ' ὅλας τὰς παρακλήσεις τῆς Παναγίας ἀπό 1 μέχρι τῆς 13 Αύγουστου β) εἰς τὴν γονυκλισίαν τῆς Πεντηκοστῆς, γ) ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τοῦ Ιεροῦ εὐχελασίου, δ) εἰς χειροτονίας Κληρικῶν καὶ ε) εἰς τὸ μνημόνευμα πάντων τῶν κεκοιμημένων δνομάτων κατὰ τὰ ψυχοσάββατα.

λε η σον Δ Κυ ρι ε ε λε η σον Δ

Τό αύτό δ β' χορός.

δ Α' χορός.

Δ Κυ ρι ε ε λε η σον Δ Κυ

ρι ε ε λε η σον Δ Κυ ρι ε ε λε η σον Δ

Τέταρτον δ Β' χορός.

Δ Κυ ρι ε ε λε ε σον Δ Κυ ρι ε ε λη η
σον Κυ ρι ε χ ε λε ε η η η σο ο ον

γ) "Ετι δεόμεθα και ύπερ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν Ἐκκλησίαν καὶ πόλιν ταύτην κτλ. Εἰς τὴν μεγάλην ταύτην αἴτησιν ψάλλεται συγχρόνως, ἡπίως καὶ οὐχὶ στεντωρία τῇ φωνῇ ύπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν τετράκις ἡ παρούσα δεκάς τοῦ «Κύριε ἐλέησον»

Τίχος β' Δι εἰς χρόνον χ

Δ Χ Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε
λε η σον Δ Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε
ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον δ Κυ ρι
ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι
ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Δ Κυ
ρι ε ε χ λε ε η σον

Εις τὸ τέλος ἔτερα 3 ἀνὰ ἓν ἑκαστος χορός ὅργοτερα.

Ο Α' χορός.

Ο Β' χορός.

Είτα δ' Α' χορός.

ον

δ) Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσσι Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν κτλ.

ε) Ὁ ἡγούμενος λέγει τὴν Εὐχήν: Ἐπάκουσον δὲ Θεὸς ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, καὶ Ἰλεως Ἰλεως γενού ἡμῖν Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὁ χορός: Ἀμήν. Είτα μετά τὴν ἐκφώνησιν: "Οτι ἐλεήμον καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις κτλ. οἱ χοροὶ ψάλλοντες τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἐσπερινοῦ μεταβαίνουσι εἰς τὰ ἀναλόγια τῶν, ώς καὶ ἀπαντες οἱ λερεῖς εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἱερόν Βῆμα" δὲ ἡγούμενος φέρων μόνον ἐπανωκαλύμμαχον καὶ Σταυρὸν ἐπανέρχεται εἰς τὸ παραθρόνιον

Ἐτέρα περίπτωσις

Ἐάν ὑπάρχει Ἀρτοκλασία, μετά τὴν τελευταίαν ἐκφώνησιν οἱ χοροὶ ἀντὶ τῶν Ἀποστίχων, ψάλλουσι τὸ Ἀπόλυτικιον τοῦ ἑορταζομένου Ἅγιου προχωροῦντες εἰς τὰ ἀναλόγια τῶν. Οἱ δὲ λερεῖς καὶ τὰ ἔξαπτέρυγα προσέρχονται εἰς τὸν Σολέα, διου εἰσὶ τοποθετημένοι ἐπὶ τραπέζης οἱ πέντε ἄρτοι δὲ διάκονος ἄρχεται ἐκ νέου τῶν αἰτήσεων: Ἐλέησον ἡμᾶς δὲ Θεός κτλ. καὶ τελείται ἡ γνωστὴ τάξις τῆς Ἀρτοκλασίας.

Θεοτόκε Παρθένε

ψαλλόμενον ὑπὸ τοῦ κλητρικοῦ ἐν τῇ ἀρτοκλασίᾳ

Ἄχος α'. Κε

νε ρχαι αι αι ρε ε γι Κε χα ρι τω με ε
νη η η η Μα ρι ι ι α ρο Κυ υ υ υ ρι
ι ο ος με τα σου ρ ευ λο ο ο ο
γη με ε ε ε νη ρ Συ υ ε εν γυ υ υ ναι
αι ξι ι ι ι ι ι ι ι ι ι και ευ λο ο
ο γη με ε ε νος ο κα αρ πο ο ος πη ης
κοι ολ λι ας σου ρ ο ο ο ο ο τι σω τη η
ρα α ε ε ε τε ε κε ε ε ε ες τω ων ψυ
χω ω ων η τω ων ψυ χω ων η χ μω—ω
ω ων
(α) και ούτω τη ης κοι ολ λι ι α ας σου ρ
ο ο ο ο τι κτλ. ως ἄνω.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν

τό κλασσικόν ἥχος βαρύς Γα

Πλουσι οι οι ε πτω ω χευσαν και ε πεινασαν ?? οι δε

εκ ζη του ουν τες τον Κυ ρι ον ΔΔ ουκ ε λατ τω θη σον

ται παν το ος α γα θου ??

"Ἔτερον ἥχος α' ή ε (ώς πα)

¶Πλουσι οι οι ε πτω χευ σαν και ε πεινασαν ¶

οι δε εκ ζη τουν τες τον Κυ ρι ον ?? ουκ ε λατ τω

θη οονται παν το ος α γα θου

"Ἔτερον ἥχος βαρύς Ζω διατονικός

¶Πλουσι οι ε πτω χευσαν και επεινασαν οι δε

εκ ζη του ουν τες τον Κυ ρι ον ΔΔ ουκ ε λαττω θη

σον ται παν το ος α γα θουου ~

Μετά τό τρίτον †πλούσιοι ἐπτώχευσαν» ψαλλόμενον ύπό τοῦ Β'. χοροῦ, ὅρχεται εὐθὺς δὲ Α'. χορὸς χορὸς ψάλλων τὰ 'Απόστιχα τῆς Ἔορτῆς. Δόξα τῆς ἔορτῆς καὶ νῦν Θεοτοκίον, ἐκ τοῦ μηναίου.

Ἐάν δὲ τέλουμένη ἀγρυπνίας τύχοι ἐν Σαββάτῳ ἐσπέρας, ἀρχίζει πάντοτε δὲ β'. χορός τὰ 'Αναστάσιμα 'Απόστιχα ως καὶ τὸ Δόξα τῶν 'Αποστέχων ψάλλεται ύπ' αὐτοῦ, ἐν οἰστήποτε περιπτώσει.

Εἰς τὴν ἀνωτέρω περίπτωσιν περὶ 'Αρτοκλασίας δὲν νὰ ληφθῇ ύπόψιν ύπό τοῦ Σεβαστοῦ μας Κλήρου καὶ δὲ οὐδὲν περίπτωσις: προκειμένου νὰ ψαλῇ τὸ ὄργδον διχορον (δικτάχον) «Θεοτόκε Παρθένει οἱ Ἱερεῖς, μετά τὸ ψαλλόμενον 'Απολυτίκιον τοῦ 'Αγίου ως ἀνυφέρεται ἀνωτέρω, δὲν προσέρχονται πρὸς τέλεσιν τῆς 'Αρτοκλασίας, ἀλλ' εἰσέρχονται ἀπαντες εἰς τὸ Ἱερόν Βῆμα, πλὴν τῶν ἔξαπτερύγων τὰ δποῖα ἵστανται πέρι τῆς τραπέζης τῶν ὅρτων. "Οταν δὲ δὲ Β'. χορός, πλησιάζει νὰ τελειώσῃ τὸ τελευταῖον στίχον εἰς "Οτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν. τότε ἔξερχονται ἀπαντες οἱ Ἱερεῖς ἐνδεδυμένοι ως ἥσαν προιηγουμένως, καὶ τελοῦν τὴν 'Αρτοκλασίαν διπότε μετά τὸ γ'. Γλούσιοι ἐπτώχευσαν ψάλλονται τὰ 'Απόστιχα ως εἴπωμεν ἀνωτέρω. Ἡ τάξις αὐτῇ εἶναι δὲ ἀνέκαθεν Πατριαρχική, ἡτις τηρεῖται εἰς δλας τὰς 'Εκκλησίας τῆς Κων]πόλεως. Ἐνδικαίως εἰς τὰς ἐντασθα ἐκκλησίας, πρὸ παντός τῶν 'Αθηνῶν, ἐπεκράτησε ἀντικανονικῶς νὰ ψάλληται τὸ ὄργδον Θεοτόκε Παρθένε τῆς 'Αρτοκλασίας, εἰς τὴν ἀπόλυτον τῶν πανηγυρικῶν ἐσπερινῶν καθ' ἣν στιγμὴν ἀναχωρεῖ ἀπαν 'Εκκλησίασμα (α).

Ἐν συνεχείᾳ τῆς ἀκολουθίας, μειά τὸ Δόξα καὶ νῦν τῶν 'Αποστέχων, δὲ ήγούμενος λέγει τὸ «Νῦν ἀπολύεις» δὲ ἀναγινώστης Ιστάμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ Σολέα λέγει: "Αμήν, καὶ τὸ Τρισάγιον, δὲ Ἱερεύς διτι σοῦ ἐστίν, καὶ ψάλλονται ύπ' ἀμφοτέρων τῶν χωρῶν τὰ 'Απολυτίκια καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἶτα γίνεται δὲ 'Απόλυσις ύπό τοῦ Ἱερέως, καὶ οὕτω λήγει καὶ δὲ ἀκολουθία τοῦ 'Εσπερινοῦ μέχρι τῆς 12ης ὥρας, καὶ οὐχὶ πέραν αὐτῆς, διότι δὲ η 1η ὥρα μετά τὸ μεσονύκτιον ἀνήκει πλέον εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ὅρθρου καὶ τῆς Θείας Λειτουργίας τῆς ἐπομένης ημέρας μέχρι τῆς 6 πρωΐνης ὥρας.

(α) Μετά τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ἐσπερινοῦ, ἐάν δὲ ὥρα ἐπιτρέπει, ψάλλεται καὶ δὲ ἀκολουθία τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως τῆς Θεοτόκου· κατ' αὐτὴν δὲ ψάλλονται συνήθως καὶ τὰ ἔξαποστειλάρια 'Απόστολοι ἐκ περάτων κτλ.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Μετά τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Ἐσπερινοῦ κλείεται ἡ ὥρας Πύλη, σβῆνονται καὶ πάλιν πάντα τὰ Φῶτα τοῦ Ναοῦ πλὴν τῶν κανδηλῶν τοῦ Τέμπλου καὶ ἐπικρατεῖ ἄκρα σιγή 4—5 λεπτῶν. Εἶτα δὲ οἱ εἰρεὺς εἰσέρχεται εἰς τὸ ιερόν ἐκ τῆς πλαγίας θύρας καὶ ἀνοιγὼν τὴν ὥραν Πύλην ἔκφωνεῖ: Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ δόμοսσιν καὶ Ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. 'Ο Χορὸς Ἀμήν.

Εύθὺς δέ δὲ ἡ γοινόμενος ἀναγινώσκει κατανυκτυκῶς τὸν ἔξαψαλμὸν ἀπὸ εὐθείας ἀπὸ τοῦ «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ». (β)

"Ἄμα τῇ λήξει τοῦ ἔξαψάλμου, δὲ Διάκονος ἔξερχεται τοῦ ιεροῦ

(β) 'Ο ἔξαψαλμος, ἐπειδὴ εἶναι ἡ πρώτη καὶ σοβαρωτέρα προσευχὴ τῆς ἀκολουθίας τοῦ "Ορθρου, δέον ν'" ἀναγινώσκηται ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Ναοῦ, ἡ ὑπὸ τίνος Κληρικοῦ, ως ὅριζει τοῦτο καὶ ἡ Τυπικὴ διάταξις τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας. Ἀναγινωσκόμενου δέ τοῦ ἔξαψάλμου δέον νά ἐπικρατεῖ: α) πλήρης σιγὴ καὶ β) δέν ἐπιτρέπεται τὴν στιγμὴν ἔκεινην, οὐδὲ ἡ ἐλσχίστη κίνησις τῶν ἐκκλησιαζομένων, ως γίνεται καὶ κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ιεροῦ Εὐαγγελίου. Συμφώνως τῇ τυπικῇ διατάξει ἀπαγορεύεται ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ἔξαψάλμου ὑπὸ λαϊκῶν καὶ πρὸ παντός ὑπὸ μικρῶν παίδων οἱ ὅποιοι, κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ, ποιοῦσιν ἅπειρα λάθη. Μεταξὺ τῶν γενομένων παρατυπιῶν πολλάκις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ εἶναι καὶ αἱ ἔξῆς: α) Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἐσπερινοῦ πρὸ τῆς ἀπολύσεως, τινὲς τῶν ιερέων μας, ἐπιβάλλουσιν εἰς τοὺς ιεροφάλτας ἡ τυχόντας λαϊκούς νά λέγωσι τὴν εὐχήν: «Στερεωσαὶ Κύριος τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν» κτλ. Η εὐχὴ αὕτη ἀνήκουσα μόνον εἰς τοὺς ιερεῖς, δέν ἐπιτρέπεται ἡ ἀπαγγελία αὐτῆς ὑπὸ λαϊκῶν· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, δύναται δὲ οἱ εἰρεὺς νά προείπῃ τὴν εὐχήν ταύτην καὶ ἐν συνεχείᾳ νά κάμη τὴν κανονικὴν ἀπόλυσιν. Η ἀνάγνωσις τοῦ ἔξαψάλμου ὑπὸ τῶν ιεροφαλτῶν, γίνεται πολλάκις κατ' ἀνάγκην μή ὑπάρχοντος ἐτέρου κληρικοῦ. β) Κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν, τὸ Σύμβολον ιῆς πίστεώς μας Πιστεύω διπερ, ἀπαραιτήτως δέον νά λέγηται ὑπὸ Κληρικοῦ, ἐπεκράτησε δυστυχῶς νά ἀπαγγέληται ὑπὸ τοῦ τυχόντος λαϊκοῦ.

καὶ ἐκφωνεῖ τὴν μεγάλην συναπτήν: οἱ δὲ χοροὶ ψάλλουσιν ἑναλλάξ τὸ «Κύριε ἐλέησον» εἰς ἕκαστον εἰρηνικόν. Εἰς τὸ τέλος τῶν αἰτήσεων, εἰς ἀναγινώστης ἴσταμόνος εἰς τὸ μέσον τοῦ Σολέα καὶ προλέγων τὸ Κύριε Ἐλέησον 12 φοράς, τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν (τρίς) ἀρχεται ἀναγινώσκων εύκρινδς τὸ α'. Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου τῆς τυχούσης ἡμέρας (γ). Πληρουμένου τούτου, γίνεται μικρὰ αἴτησις καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν: «Οὐτε σὸν τὸ Κράτος» οἱ χοροὶ ψάλλουσι τό, Θεὸς Κύριος (τετράκις) καὶ τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐψάλλησαν ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

Εἰς τὸ τέλος τούτου, γίνεται πάλιν ἡ μικρὰ αἴτησις καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὰ καθίσματα ἡς α' στιχολογίας ἐκ τῆς Παρακλητικῆς καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (ἐὰν ὑπάρχουσιν). Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται καὶ τὸ γ'. Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου τῆς ἡμέρας.

Μετὰ τὴν λήξιν τούτου, αὖθις ἡ μικρὰ αἴτησις καὶ ψάλλεται ὑπὸ τῶν χορῶν ὁ πολυελεος κατ' ἐκλογὴν τοῦ διειθύνοντος Ἱεροψάλτου. Ἐν Δεσποτικῇ Ἑορτῇ ἡ ἄλλου τινος Ἀγίου, ψάλλεται πολυέλεος «Δοῦλοι Κύριον» ἥχος πλ α'. Πέτρου Λαμπταδαρίου, ἡ ἐπὶ τὸν ποταμὸν Βαβυλώνος Χουρμόδου Χαρτοφύλακος ἡ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου πλ δ'. «Δοῦλοι Κύριον» ἡ Θεοδώρου Φωκαέως ἥχος δ'. Λέγετος ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ. Ἐν Θεομητορίκῃ δὲ Ἑορτῇ, ψάλλεται πολυέλεος Λόγον

(γ) Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας σημαίνει στι, κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς Ἐκκλησίας, πρέπει καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀναγινώσκονται δύο καθίσματα αὐτοῦ καὶ τρία κατὰ τὴν Μεγάλην Τεσσαρακοστήν, τὰ ὅποια, ἐν Ἀγίῳ Ὁρε, ἀναγινώσκονται καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Ἄλλαχοῦ δέ, ίδιως εἰς τὰς μεγαλουπόλεις, καταλιμπάνουσι τὸ ψαλτήριον κατὰ τὸν ἐσπερινὸν τοῦ Σαββάτου, διπερ εἶναι ἀπαραίτητον.

Κατὰ μέν, εἰς τὸν ἐσπερινὸν τοῦ Σαββάτου δέον ν' ἀναγινώσκηται διλόκληρον τὸ α' Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου «Μακάριος Ἀνήρ» κατὰ δέ εἰς τοὺς ἐσπερινούς τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν Ἑορτῶν, ὡς καὶ τῶν Ἑορταζομένων Ἀγίων, ἀναγινώσκεται μόνον ἡ α' στάσις αὐτοῦ. Εάν οἱ ἐσπερινοὶ τῶν Ἑορτῶν τούτων τύχωσιν ἐν ἡμέρᾳ Τρίτῃ ἢ Πέμπτῃ, ψαλτήριον οὐ στιχολογεῖται. Ο Χρυσόστομος Ἰωάννης, περὶ τῶν ψαλμῶν τοῦ Προφητάνατος Δαβὶδ εἶπε: «Τὸ ψαλτήριον εἰναὶ τὸ ἐγχειρίδιον παντὸς Χριστιανοῦ, μᾶλιστα δὲ τῷ Κληρικῷ ν· καὶ δλλαχοῦ λέγει: «Ψαχναγωγοῦνται πάντες μετὰ πολλῆς τῆς προθυμίας, οἱ ἀναγινώσκοντες ὑμνους τῷ Θεῷ εὐαρέστους. Καθ' ἑστάστην ἡμέραν τῆς καλήν ταύτην ἐπιτελεῖν ὑλατρείαν» (Χρυσόστομος Ἐρμηνεία εἰς τὸ ψαλμὸν ΜΑ'). Διὰ ταῦτα, αἱ δύο μεγαλοπρεπέσταται διοξολογίαι πρός τὸν Θεόν, διὸ Προοιμιακὸς ψαλμὸς τοῦ ἐσπερινοῦ «Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον» κοι δὲ Ἐξάφαλμος τοῦ δρθρου «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ» δέον ν' ἀναγινώσκωνται κατανυκτικῶς ὑπὸ Κληρικῶν καὶ οὐχὶ ὑπὸ λαϊκῶν ὡς ἀναφέρωμεν τοῦτο καὶ ἀνωτέρω.

ἀγαθὸν ἥχος δ' Λέγετος ἐκ τοῦ Βου Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος ἡ δεις ἥχον βαρὺν Γεωργίου τοῦ Κρητός. (α)

Σημειωτέον δτι, εἰς τὸ τέλος οἰουδήποτε Πολυελέου, ώς Δόξα καὶ νῦν ψάλλεται ἀπαραιτήτως. «Τὸν πατέρα προσκυνήσωμεν καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν» (ἴδε τροπάρια Μακαρισμῶν ἐν τῇ Παρακλητικῇ τῆς Κυριακῆς Λειτουργίας ἥχος α') Μετὰ τὸν Πολυελέον ψάλλεται ὑπὸ τοῦ β'. χοροῦ τὸ κάθισμα τῆς γ'. Στιχολογίας κι' εὐθὺς ἅρχεται δ' Α'. χορὸς ψάλλων τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἥχου(β)· Εκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ μὲ πάθη (δις) ἐπίσης τὸ Οἱ μισοῦντες Σιών (δις) καὶ ἐν συνεχείᾳ τὰ δύο τελευταῖς ἀνὰ μίαν ἥτοι: εἰς τὸ ἐν Δόξα Πατρὶ, 'Αγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ καὶ εἰς τὸ τελευταῖον Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ 'Αγίῳ Πνεύματι ἀναβλύει καὶ τὸ ὑπάρχον προκείμενον (ἐν τῷ Μηναῖῳ) ψαλλόμενον εἰς τὸν αὐτὸν ἥχον. Είτα διάκονος ἐκφωνεῖ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν! διά χορός:

Δ Κυ ρι ε ε λε η σον Δ

Κι' εὐθὺς διερεύς: δτι "Αγιος ει δ Θεδς ήμων κλπ. δ χορος Πάσα πνοή αινεσάτω τὸν Κύριον (τρίς ίδε σελὶς 29) καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ "Ορθρου τῆς ἑορτῆς.

Μεθ' δ ἀναγινώσκεται δ Ν'. Ψαλμὸς Ἐλέησόν με δ Θεδς κτλ. καὶ ψάλλονται τὰ παρόντα ἰδιόμελα εἰς ἥχον β'. Δι.

Δ ιε χ Δο ξα πα τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
πνε— ευ μα τι — ι ι ταις του α θλο — ο
της θε ο ο
Φο — ο ρου πρε σβει ει αις ε ε ε ε λε η
το — ο κου

(α) "Αμα τῇ ἐνάρξει τοῦ ψαλλομένου Πολυελέου, δ Νεωκόρος θέτει εἰς μικράν κίνησιν κατὰ σειράν τούς πολυελέους τοῦ Κυρίως Ναοῦ.

β) Τὸ α', τοῦτο 'Αντίφωνον τοῦ δ'. ἥχου •'Εκ νεότητός μου• ψάλλεται εὐθὺς μετὰ τὰ καθίσματα καθ' ὅλας τὰς ἑορτάς, πλὴν τῆς Κοριακῆς καθ' ἵνη μετὰ τὰ καθίσματα ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια είτα δι μικρά αἴτησις κι' εὐθὺς συνεχίζουν οι ψάλται τὰ ἀντίφωνα τοῦ ἥχου, τὸ Προκείμενον καὶ τούς κανόνας μέχρι τῆς ζ'. ὡδῆ.

— η μω ων ε ξα α λει ψο ο ον τα
 πλη η η θη πτων ε μων ω ων εγ κλη
 μα α — α πων πτ
 δ Β' χορός.

Καὶ νυν καὶ α α ει καὶ εις τους αι ω ναςτωναι ω νων α
 κτλ. ώς ξνω.
 α μη η ην Ταις τῆς Θεοτόκου.

Καὶ συνεχίζει δ Α'. χορός τὸ Ιδιόμελον μετά τοῦ στίχου «Ἐλέησόν με δ Θεός». Ἐπειδὴ πολλαὶ ἀκολουθίαι 'Αγίων δὲν περιλαμβάνουσιν Ιδιόμελα μετά τὸν Ν'. φαλμόν, ἐγράψαμεν τὸ κάτωτέρω, ἵνα φάλληται εἰς μνήμην οἰουδήποτε 'Αγίου μὴ ἔχοντος Ιδιαίτερον Ιδιόμελον, μὲ τὴν ἀρχικήν φράσιν «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ» Ἐάν δ ἐορταζόμενος "Άγιος τυγχάνει ιερομάρτυρς ἢ δοιος, φάλλεται μὲ τὴν ἀρχικήν φράσιν «Οσιε πάτερ». Εἰς περίπτωσιν δὲ δύο ἢ τριῶν ἐορταζομένων 'Αγίων φάλλεται τὸ δεύτερον «ἔξεχύθη ἡ χάρις» καὶ ἀντὶ τῆς φράσεως «Οσιοι Πατέρες» λέγε «Άγιοι πατέρες» εἰς ἀπλούς Μάρτυρας, εἰς δὲ ιερομάρτυρας λέγε δοιοι πατέρες.

Ίδιόμελον ἥχος πλ β'. πᾶ

χ կε Ε λε η μων ε λε η σον με ο θε ος π
 κα τα το με γα ε λε ος σου π και κα τα το πλη
 θος των οι κτιρ χ μων σου ε ξα α λει ει ψον πλ το
 α νο ο μη μα α α μου π Α γι ε του θε
 ο σι ι ε πα α

ου ου ου εις πα α σαν την γην ε ε ξηλ θεν ο
 α α τερ
 φθο ο ογ γό ος των κα τωρ θω μα α α τω ω ω ων
 υ υ
 οου π βι ω ων εν τοις ου — ρα νοις π ε
 μων
 ευ ρεις μι σθο ον των κα μα α α τω ω ων
 σου μτων δαι μο ο ο ο νω ων ω ω λε ε σας τα
 φα α α α α λα αγ γας μτων αγ
 γε ε ελ λω ων ε ε φθα σα ας τα τα α αγ
 μα α α τα ρ ων τον βι ον α με. ε εμ πτω ως
 ε ε ζη η η λω ω ω ω σας π παρ ρη οι
 ον ε ε χωνπρος χρι στο ο ον το ον θε ο ον μ
 ει ρη η νη ην αι αι τη η σαι ρ ται αις ψυ χαι
 αις η η η χ μω ω ω ω ω ων π

Καὶ ἔτερον Ιδιόμελον εἰς Ἀγίους ἡχος ὁ αὐτὸς

π̄ Ε̄ ξε̄ χῡ σσ̄ θη̄ η̄ χᾱ ᾱ ᾱ ρῑς
 EV χε̄ι el λε̄ σῑ iv u u μων̄ A ᾱ ᾱ γῑ
 O o o σῑ

οῑ οῑ πᾱ τε̄ ε̄ ε̄ ε̄ ρε̄ς π̄ καῑ γε̄ γο̄ νᾱ τε̄ ποῑ με̄ ε̄
 OL OL

νε̄ς τη̄ς τοῡ Χρῑστοῡ ε̄ ε̄ εκ̄ κλη̄ σῑ i i ᾱς δῑ

δᾱ ᾱ σκον̄ τε̄ς τᾱ λο̄ γῑ κᾱ ᾱ προ̄ o o o βᾱ

ᾱ τᾱ π̄ῑ στε̄ ε̄ εῡ εῑν εῑς τρῑ ᾱ ᾱ δᾱ

ο̄ μο̄ oū oū σῑ i l ov̄ q̄ ev̄ μῑ ᾱ ᾱ

ᾱ θε̄ o o o π̄ī χ̄η̄ τῑ i i i i i

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν: «Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαὸν σου», εἰς τὸ τέλος αὐτῆς τὸ σύνηθες Κύριε ἐλέησον ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν ὃς ἔστι γεγραμμένον ἀνωτέρω (σελὶς 17): Μετά τὴν ἐκφώνησιν, «Ἐλέεις καὶ οἰκτιρμοῖς» ἅρχεται ὁ Α'. χορὸς ψάλλων τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου(α) (τῆς μικρᾶς παρακλήσεως 'Ὑγράν διωδεύσας) εἰς δ'. τροπάρια μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς» καὶ δ'. τοῦ κανόνος τῆς τυχούσης ἑορτῆς ἐκ τοῦ Μηναίου. Εἰς τὸ τέλος τῆς γ'. ὠδῆς γίνεται ἡ μικρά αἴτησις καὶ ψάλλει ὁ Β'. χορὸς τὸ κάθισμα τῆς γ'. ὠδῆς ἐκ τοῦ Μη-

(γ) 'Ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ α' Κανόνος ψάλλεται πάντοτε ὁ εἰρμὸς αὐτοῦ ἀνευ στίχου, δοτὶς προψάλλεται μόνον εἰς τὰ λοιπὰ τροπάρια τῶν κανόνων. 'Ο μικρὸς παρακλητικὸς κανὼν τῆς Θεοτόκου, προηγεῖται πάντοτε καθ' ὅλας τὰς μνήμας τῶν 'Αγίων ἑκτὸς ἐάν ὑπάρχει Ιδιάτερος κανὼν τῆς Θεοτόκου ἐν τῷ Μηνιαίῳ.

ναίου, μετά τοῦ Θεοτοκίου. Ἔάν ή ὥρα ἐπιτρέπει. συνεχίζεται δὲ Κανών μέχρι τῆς ἔκτης ὡδῆς, ἔάν δχι. μετά τὸ Θεοτοκίον δὲ Α'. χορὸς ποιεῖ τέλος καὶ γίνεται ἡ μικρὰ αἴτησις. Εἶτα ἀναγινώσκονται ἐκ τοῦ Μηνιαίου, τὸ Κοντάκιον, δὲ Οἶκος καὶ τὸ Συναξάριον καὶ εὐθὺς ψάλλονται αἱ Καταβασίαι (β) εἰς τὸ μέσον τοῦ Σολέα ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν, ἡ σ' καὶ ἡ γ' ὡδῆ, αἱ δὲ λοιπαὶ ψάλλονται εἰς τὰ ἀναλόγια τῶν. Μέχρι τοῦ σημείου τούτου, ἡ τάξις αὕτη γίνεται πλὴν Κυριακῆς.

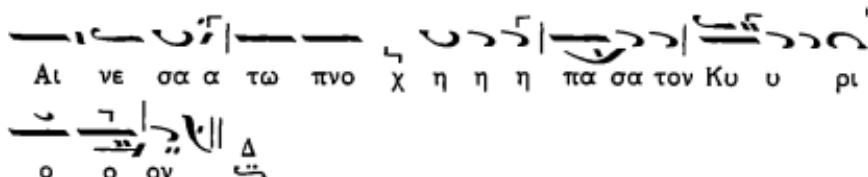
Ἐάν τύχοι ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, προηγοῦνται πάντα τὸ ἀναστάσιμα ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ δροθρου ἔχει ὡς ἔξῆς :

Μετά τὰ καθίσματα ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα «Εὐλογητάρια» εἰς τὸ τέλος αὐτῶν γίνονται μικρὰ αἴτησις καὶ ἀναγινώσκεται ἡ ὑπακοή τοῦ ἥχου· εἶτα ψάλλονται οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἥχου κατὰ σειράν τὰ Ἀντίφωνα, τὸ προκείμενον καὶ ἀκολούθως ψάλλεται δὲ ἀναστάσιμος Κανών εἰς δ'. μετά τοῦ στίχου «Δόξα τῇ Δημήτρᾳ ἀναστάσει σου Κύριε» καὶ δὲ Κανών ἐκ τοῦ Μηνιαίου τῆς τυχούσης ἑορτῆς μετά τοῦ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρεύσθε εὑπέρ ἡμῶν ἡ Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεύσθετε κτλ. Ἀπό γ'. ὡδῆς ψάλλεται τὸ Κάθισμα τοῦ Ἅγιου καὶ τὸ Θεοτοκίον ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ μετά τοῦ Δόξα Πατρὶ καὶ νῦν ἐν Ισοφωνίᾳ. Ἀφ' ἔκτης ὡδῆς ἀναγινώσκονται τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον, δὲ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον ἐκ τοῦ Μηνιαίου. Εἶτα ψάλλονται αἱ Καταβασίαι μέχρι τῆς Ή'. ὡδῆς, καὶ ἄρχεται ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου οὕτως : Μετά τὸ τέλος τῆς Ή'. ὡδῆς, δὲ Διάκονος ἔκφωνεῖ : Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν δὲ χορὸς τὸ Κύριε ἐλέησον ἐν Ισοφωνίᾳ, δὲ Ιερεύς : «Οτι Άγιοις εἰ δὲ Θεός ἡμῶν ἐν Ἅγιοις καὶ ἐπαναπαύῃ κτλ. δὲ α'. χόρος τὸ Ἀμήν καὶ ψάλλει τὸ παρὸν «πᾶσα πνοή» εἰς ἥχον β'. Δι.

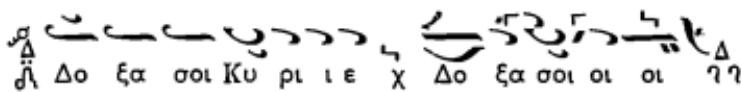

(β) Τινὲς τῶν χοροστατούντων Ἀρχιερέων μας ἐπιθυμοῦσι πολλάκις νὰ ψάλλωσι τὰς Καταβασίας οὕτως ἡ διλλωσ. Ἄλλα καλὸν θά είναι, οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ τὰς ψάλλωσι νὰ ἀποφεύγωσι τὴν συνήθειαν ταύτην χάριν τῆς γενικῆς ἀρμονίας. Ἐκ τῆς πολυετοῦς ἡμῶν πείρας ἐν τῷ στασιδίῳ εἴδομεν πολλάκις διτὶ πολλοὶ ἐκ τῶν χοροστατούντων Ἀρχιερέων οἱ διποῖοι εἴθισται νὰ ψάλλωσι τὴν Θ' ὡδὴν «Τὴν τιμιωτέραν καὶ τὰ ἔξαποστειλάρια, παρεχώρουν ταῦτα εἰς ἡμᾶς πρός τελειωτέραν ἐκτέλεσιν αὐτῶν.

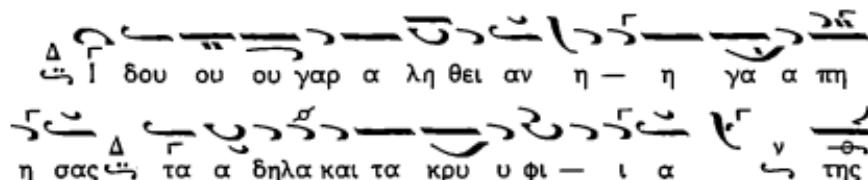
Τὸ αὐτὸ δ β' χορός, καὶ δ α' χορός ψάλλει τὸ τρίτον :

Ο Διάκονος : «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ Ἀγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεόν ἡμῶν ἵκετεύσωμεν». Ο χορός, Κύριε Ἐλέησον (τρίς) ἀπλῶς εἰς κάτω Ισοφωνίαν. Ο δὲ Διάκονος ἔσακολουθεῖ : Σοφία, ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα δ Ἱερ. Εἰρήνη πᾶσι καὶ εὐλογεῖ ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης τὸ Ἐκκλησίασμα δ χορός, Καὶ τῷ πνεύματι σου δ Ἱερ. ἐκ τοῦ κατὰ... Ἰωάννην ἢ Λουκᾶν ἢ Μάρκον ἢ Μαιθαίον Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα, Πρόσχωμεν. δ χορός, «Δόξα σοι Κύριε Δόξα σοι» ἐν Ισοφωνίᾳ καὶ ἀναγινώσκεται δι' ἐμμελοῦς καὶ καθαρᾶς ἀπαγγελίας τὸ ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ τέλος τούτου δ χορός ψάλλει τὸ «Δόξα σοι Κύριε Δόξα σοι» συντόμως οὕτως :

Εύθὺς δ Προϊστάμενος λέγει τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (χῦμα) μεθ' δ οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸν Ν' (50) ψαλμὸν. Εἰς τὸν στίχον Ἰδοὺ γάρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, ἐξέρχεται δ Ἱερεὺς μετὰ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ ἴσταται ἐν τῷ Σολέα παρὰ τὸν θρόνον· δ δὲ Ἀρχιερεὺς (ἔαν χοροστατεῖ), ἢ δ Ἡγούμενος ἀπὸ τοῦ παραθρονίου κατέρχεται καὶ ἀσπάζεται τὸ Ἱερόν Εὐαγγέλιον· ἐν συνεχείᾳ προσέρχεται καὶ ἀπαν τὸ Ἐκκλησίασμα κατὰ σειράν ἀθορύβως καὶ ἀσπάζεται τοῦτο μὲ τάξιν καὶ εὐλάβειαν. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἀσπασμοῦ τούτου, δ Ἱερεὺς μεταβαίνει καὶ τοποθετεῖ τὸ Ἱερόν Εὐαγγέλιον εἰς τὸ πρῶτον προσκυνητάριον τοῦ Κυρίως Ναοῦ πλησίον τῆς εισόδου. Κατὰ τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου ὑπὸ τοῦ χοροστατομντὸς Ἀρχιερέως, δ β' χορὸς ψάλλει «Ἴδού γάρ ἀλήθειαν» ἀργῶς οὕτως :

— — — — —
 σα φι ι ι α — ας σου ε δη η η λω ωσα α ας
τέλος
 μοι

Μετά τὸν ἀσπασμὸν ὁ ἀρχιερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν, ὁ Α'. χορὸς ψάλλει τὸ παρόν εἰς πολλὰ ἔτη, εἰς ἥχον β' Δι.

Δ η — — — — —
 Δ χ Εις πο ολ λα α α α ε ε ε ε τη η Δ ο β'
 δ β' χορός: Δε ε σπο τα Δ

"Αμα τῇ ἀνόδῳ τοῦ ἀρχιερέως εἰς τὸν θρόνον, ὁ α' χορὸς συνεχίζει ψάλλων τὸν στίχον τοῦ Ν. ψαλμοῦ «Ραντιεῖς με» κτλ. Μετά τὸ πέρας τούτου ψάλλονται ύπό τῶν χορῶν Δόξα πατρὶ. «Ταῖς τῶν Ἀποστόλων» Καὶ νῦν, ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὡς γράφομεν ταῦτα ἀνωτέρω (σελίς 25). Τό δέ τρίτον ἴδιόμελον μετά στίχου «Ἐλέησόν με δ Θεός» ψάλλεται κατά τὰς Κυριακάς ὅμοιως εἰς β' ἥχον οὕτως:

Δ η — — — — —
 Δ χ Ε λε η μων Ε λε η σον με ο Θε ος Δ κα
 — — — — —
 τα το με γα ε λε ος σου Δ και κα τα το πλη θος
 — — — — —
 των οι κτιρ χ μωνσου ε ξα λειψο το α νο ο ο ο ο ο
 — — — — —
 μη μα — α α α — μου Δ A να στας ο ο I η
 — — — — —
 η η σου ου ου οους Δ α πο ο ο tou τα α
 — — — — —
 α φοο + Δ η θω ω ως προ ο ει ει ει πε ε

— Εν Διθεοτάτη την
εν διθεοτάτη την
αιωνιόν την ζωήν καὶ με—ε
γα α εε λε εε χεοο ος Δ

Είτα δὲ Ἱερεὺς «Σῶσον δὲ Θεὸς τὸν Λαόν σου» καὶ τὰ λοιπὰ μέχρι τοῦ Ἐπάκουου ήμδων τῶν ἀμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Οἱ χοροὶ ψάλλουσι τετράκις τὸ Κύριε ἐλέησον ἀνά τρία ὡς εἶναι γεγραμμένα ἀνωτέρω. Ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν Ἐλέει καὶ οἰκτιρμῷσι. κ' εὐθὺς δὲ Διάκονος ἐκφωνεῖ : Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὅμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν οἱ δὲ χοροὶ ψάλλουσιν εἰς τὸν ἥχον τῶν Καταβασιῶν. «Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ» κτλ. προσπαγγέλλοντες εἰς αὐτὸν μελωδικῶς ἐν Ισοφωνίᾳ τῆς βάσεως τοῦ ἥχου καὶ ἀνά ἔνα στίχον τῆς θ' ὁδῆς τῆς Θεοτόκου.

Α') Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου. «Τὴν τιμιωτέραν» κτλ.

Β') "Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ίδού γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσι με πᾶσαι αἱ γενεά. «Τὴν τιμιωτέραν» κτλ.

Γ') "Οτι ἐποίησε μοι μεγαλεῖα δυνατός καὶ Ἀγιον τὸ δνομα αὐτοῦ καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, κτλ.

Δ') "Ἐποίησε κράτος ἐν βοωχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίας καρδίας αὐτῶν, κτλ.

Ε') Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὑψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουνοῦντας ἔξαπέστειλε κενούς, κτλ.

ΣΓ') "Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθώς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πρτέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἔινας αἰῶνος. Τὴν τιμιωτέραν κτλ,

Καὶ ἀκολούθως ψάλλεται ἡ θ'. 'Ωδὴ τῶν Καταβασιῶν. (γ) Είτα δὲ Ἱερεὺς τὴν μικράν αἴτησιν ἔτι καὶ ἔτι, καὶ τὴν ἐκφώνησιν: "Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν κτλ. Οἱ δὲ χοροὶ ψάλλουσι 'Α-

γ) Κατά τὰς Δεσποτικάς καὶ Θεομητορικάς ἐορτά, ἀντὶ Τὴν τιμιωτέραν, ψάλλεται πάντοτε ἡ θ' ὡδὴ τοῦ Κανόνος τῆς ἐορτῆς μετά τῶν λοιπῶν τροπαρίων εἰς ἥξῃ δικτῶ.

μήν, «Αγιος Κύριος δ Θεός ήμων» δίς, είτα τὸ τρίτον «'Υψοθε Κύριον τὸν Θεόν ήμων καὶ τροσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν Αὔτοῦ» δ β' χορὸς τὴν κατάληξιν δι «Αγιος ἐστι» καὶ ἀκολούθως δ α' χορὸς τὸ ἀναστάσιμον ἔξαποστειλάριον (δ) (τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου τῆς τυχούσης Κυριακῆς) μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Εάν δ τυχών «Αγιος ἔχει 'Ε-ξαποστειλάριον, ψάλλονται μετὰ τὸ 'Αναστάσιμον τὸ τοῦ 'Αγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ. Μετὰ ταῦτα ψάλλονται οἱ Αἶνοι· δ α' χορὸς «Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον, αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ύψιστοις. Σοὶ πρέπει ὅμοιος τῷ Θεῷ·» δ β' χορὸς, «Αἰνεῖται αὐτὸν πάντες οἱ 'Αγγελοι αὐτοῦ, Αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, Σοὶ πρέπει ὅμοιος τῷ Θεῷ καὶ ἐν συνεχείᾳ δέ ψάλλονται ύπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν τὰ ὁκτώ 'Αναστάσιμα Στιχηρὰ τῶν Αἴνων ἐκ τῆς Παρακλητικῆς μετὰ τῶν ἐφεξῆς στίχων.

Α') Τοῦ ποιεῖσαι ἐν αὐτοῖς κρῆμα ἔγγραπτον, Δόξα αὕτη ἔσται πᾶπι τοῖς δσίοις αὐτου.

Β') Αἰνεῖται τὸν Θεὸν ἐν τοῖς 'Αγίοις αὐτού, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώ- ματι τῆς δυνάμεως αὐτου.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυνασττίτις αὐτού, αἰνεῖτε αὐτόν, κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτού.

Δ') Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχῷ σάλτιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρῃ.

δ) Εάν χοροστατῇ ἀρχιερεὺς καὶ μέλλει νά λειτουργήσῃ, πρὸ τῆς ἑκφωνήσεως τοῦ Ιερέως δι τοῖς αἰνοῦσι, ἔξέρχονται δύο Διάκονοι (έάν υπάρχουσι) ἢ εἰς ἑξ αὐτῶν καὶ δ ἔτερος ἀναγνώστης ἐνδεδυμένος στιχάριον καὶ κρατοῦντες τὸ δικηροτρίκηρα τοῦ 'Αρχιερέως τῇ ουνοδείᾳ καὶ Ιερέων, θστανται Ἐνθεν καὶ Ἐνθεν τοῦ θρόνου κατά τὰ πρεσβεία ἔκαστος, δηλαδὴ οἱ παλαιότεροι δεξιά καὶ οἱ νεώτεροι ἀριστερά. Ἐν τῷ μετοξύ δὲ δυσ καλλίφωνοι παῖδες ἐνδεδυμένοι Ράσα κρατοῦντες τὸ βιβλίον τῆς ψαλμοδίας θστανται δεξιά καὶ ἀριστερά μίαν βαθμίδα κάτω τοῦ θρόνου πλησίον τοῦ 'Αρχιερέως, δοτις ψάλλει τὸ ἔξαποστειλάριον τὸ ὅποιον εἰς ἑξ αὐτῶν κανοναρχεῖ ἐμμελῶς. Τό β' ἔξαποστειλάριον ψάλλων δ ἀριστερὸς Ιεροψάλτης κατέρχεται τοῦ στασιδίου του. Εἰς τὸ τέλος τῶν ἔξαποστειλαρίων κατέρχονται εὐθύς οἱ δύο κανονάρχοι καὶ θστάμενοι εἰς τὸ μέσον ἀπέναντι τοῦ ἀρχιερέως ἑκφωνεῖ δ εἰς ἐμμελῶς : «Κέλευσον Δέσποτα 'Ἄγιε Ηχος (τάδε) καὶ δ Α' χορὸς ψάλλει τὸ «Πᾶσα πνοή»· μετὰ τοῦ «Αἰνεῖτε», ύπό τοῦ β' χοροῦ, μεθ' δ ἀρχεται δ α' χορὸς ψαλλων ἀργως τὸ ἀρχαῖον «Τ δε σ π δ τη ν» δ δέ ἀρχιερεὺς κατέρχεται καὶ προσκυνεῖ κατά οειράν τάς 'Αγίας εἰκόνας καὶ είτα εισέρχεται εἰς τὸ Ιερόν Βῆμα. 'Αφοῦ δέ ἐνδυθεῖ τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν ἔξέρχεται μεγαλοπρεπῶς μεθ' δλου τοῦ Κλήρου ἄμα τῇ ἐνάρξει τῆς Δοξολογίας, καὶ ἀνέρχεται ἐπὶ τοῦ θρόνου.

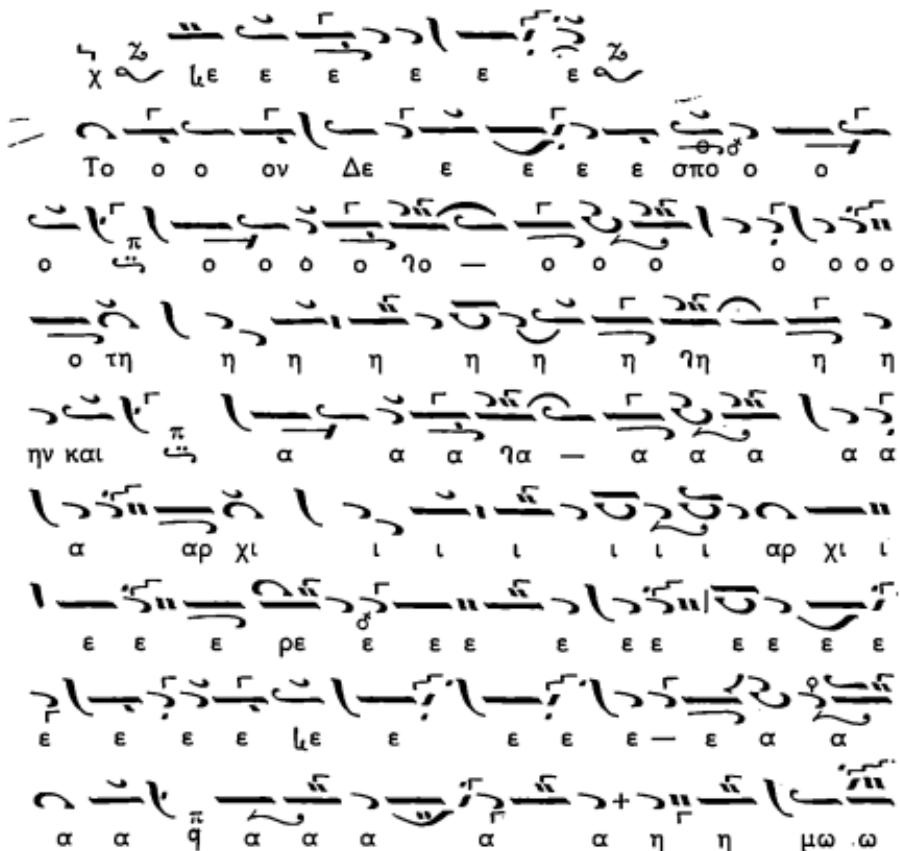
Ε' Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ γορῷ, Αἰνεῖται αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ δργάνῳ.

ΣΤ') Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν βιουμβάλοις ἀλαλαγμοῦ, πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ζ') Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθη τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Η') Ἐξολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν δλῃ καρδίᾳ μου διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν εἰκόνων τοῦ Τέμπλου ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως μέλλοντος νὰ λειτουργήσῃ μετά τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ Αἰνεῖτε, εὐθὺς ἅρχεται δὲ Α' χορὸς ψάλλων ἀργῶς τὸ παρόν ἥχος βαρύς Ζω διατονικός

ω ω ω γω ω ω ω ω ω ω ω ω
 υ υ υ υ υ υ ρι ι Κυ ρι ε ε ε φυ υ λα
 α ατ τε ε ε ε ε ε ε γη

Καὶ εύλογων δὲ Ἀρχιερεύς, ψάλλει δὲ Β' χορὸς τὸ εἰς πολλὰ ἔτη
εἰς τὴν βάσιν νῆς καταλήξεως τοῦ φύλαττε.

γη Εἰς πολ λα α α ε ε ε τη τη Δε ε
 υπο ο τα γη

Ἐάν δὲ Ἀγιος ἔχει Αἶνους, ψάλλονται Ἀναστάσιμα στιχηρὰ δέ
καὶ τοῦ Ἀγίου δέ. Ἐάν δὲ δὲν ὑπάρχουσι τροπάρια τῶν Αἴνων αὐτοῦ,
τότε ψάλλονται τὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ "Οταν πρόκειται νὰ ἐορτασθῇ δὲ
τυχών" Ἀγιος προλέγονται, στίχοι αὐτοῦ κατάληλοι οἱ διοιῶν εύρι-
σκονται συνήθως εἰς τὰ στιχηρά τῶν Ἀποστόχων τοῦ Ἐσπερινοῦ ἐν
τῷ Μηναίῳ. Εἰτα Δόξα τὸ Ἐωθινὸν τῆς Κυριακῆς, καὶ νῦν Ὑπερευλο-
γημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε (α) κτλ. καὶ ψάλλεται ἡ Μεγάλη
Δοξολογία Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ Φῶς εἰς τὸν ἥχον τοῦ Δοξαστικοῦ.
Εἰς τὸ τέλος αὐτῆς ψάλλεται ύπο τοῦ β' χοροῦ τό, «Σήμερον σωτηρία τῷ
κόσμῳ γέγονεν ἀσωμεν τῷ Ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ ἀργηγῷ τῆς ζωῆς
ἡμῶν καθελών γάρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν καὶ
τὸ μέγα ἔλεος» εἰς ἥχου β' πάντοτε ὡς εἶναι καθιερωμένον νὰ ψάλλη-
ται τοῦτο ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ. Ἐν ἀλλαῖς Ἐκκλη-
σίαις δῆμως εἴθισται νὰ ψάλληται τοῦτο καὶ κατ' ἥχον συμφώνως τῇ
ψαλλομένῃ Δοξαλογίᾳ.

(α) Εἰς τὸ Θεοτοκίον τοῦτο Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις Θεοτόκε Παρθένε
τινὲς τῶν Ἱεροφαλτῶν προσθέτουν κακῶς καὶ τὴν λέξιν "Υ μ ν ο ϖ μ ε ν σε ἥ-
τις εἶναι περιττὴ κόσον συντακτικῶς δύον καὶ ποιητικῶς.

Σημειωτέον δτι ἐν οἰαδήποτε ἔορτῇ πλὴν Κυριακῆς, μετά τὴν Δοξολογίαν ψάλλεται εύθὺς τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἐορτῆς, ὅντε τοῦ «Σήμερον σωτηρία». Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐπισφραγίζεται ἡ ἀκολουθία τοῦ δροθρου καὶ ἄρχεται ἡ Θ. Λειτουργία.

Σήμερον Σωτηρία ἥχος β' Δι

—|—|—|—|—|—|—|—
Ση με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε ε γο νεν Δ
—|—|—|—|—|—|—|—
α σω μεν τω α να σταν τι εκ ταφου κατ αρ χη η
—|—|—|—|—|—|—|—
γω της ζω η ης η μων Δ κα θε λων γαρ τω θα να το
—|—|—|—|—|—|—|—
τον θα α να τον Δ τε νι κος ε δω κεν η μιν Δ
—|—|—|—|—|—|—|—
και το με γα χ ε λε ο ο ος Δ

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τήν στιγμήν ταύτην διάκονος ιστάμενος εἰς τὴν συνήθη θέσιν του ἐκφωνεῖ : Εὐλόγησιν Δέσποτα : διερεύς: Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς κλπ. δι χορὸς ἐπάδει τὸ 'Αμήν, ἀπλῶς δὲ διάκονος συνεχίζων τὴν Μεγάλην συναπτήν, οἱ χοροὶ ψάλλουσιν ἐν ἑκάστῃ αἰτήσει τὰ παρόντα Κύριε Ἐλέησον ἥχος λόδ'. Νη.

Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε ε λε ε η η σον
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε ε ε η η ε λε η σον

"Ἐτερα ἥχος λόδ α' Πα

Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

Φῦρα—λ—τάσσεται
Κυριε ε λε ε ε η σον ḥ

τ—τρα|τ—τρα|τ—
Κυριε ε ε λε ε ε ε η σον ḥ

τ—τρα|τ—τρα|τ—
Κυριε ε ε λε ε ε η σον ḥ

τ—τρα|τ—τρα|τ—
Κυριε ε ε λε ε ε ε η σον π

Μετά τά ειρηνικά ή έκφωνησις : "Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα τιμῆς καὶ προσκύνησις κτλ. ψάλλονται τ' Ἀντίφωνς. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς (τρίς) μετά τῶν στίχων τοὺς ὅποιους προλέγει ὁ κανονάρχης ἐν Ισοφωνίᾳ τοῦ ἥχου. Εἴτα ή μικρά αἴτησις καὶ ἄρχεται ὁ β' χορὸς τὸ δεύτερον Ἀντίφωνοι (α), Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἅγιοις θαυμαστὸς (β) ψάλλοντας σοι Ἀλληλούϊα (τρίς), ὁ Α', χορὸς Δόξα πατρὶ ἐν Ισοφωνίᾳ, ὁ β' χορὸς καὶ νῦν καὶ ἀεὶ ὁ Μονογενῆς Υἱός καὶ ποιεῖ τέλος. 'Ο Ιερεὺς αὐθις τὴν μικρὰν αἴτησιν καὶ ἄρχεται ὁ Α' χορὸς ψάλλων τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἔορτῆς δις ή τρίς, μέχρις ὅτου καταφθάσῃ ἐν τῷ Σολέᾳ ή εἰσοδος μετά τοῦ Εὐαγγελίου προπορευομένων τῶν ἔξαπτερύγων ὁ δὲ διάκοιος ὑψώνων τὸ Ιερὸν Εὐαγγέλιον ἔκφωνει «Σοφία δρθοί» οὕτως :

(α) Κατά τὴν Τυπικὴν διάταξιν τῆς Ἔικκλησίας, καθ' ἓκάστην Κυριακήν, διντὶ τῶν Ἀντιφώνων, δέον νὰ ψάλλωνται τὰ Τυπικά «Εὐλόγει ή ψυχή μου τὸν Κύριον» εἰς ἥχον πλ. δ' (ἴδε ὀρολόγιον τὸ Μέγα καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἥχου μετά τῶν 8' Αναστασίμων τροπαρίων ή δ' ἔξι αὐτῶν καὶ δ' τροπάρια ἐκ τῆς ΣΤ' ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς τυχούσης ἔορτῆς). Ἀλλὰ χάριν συντομίας παραλείπονται ταῦτα καὶ ψάλλονται ἀπ' εὐθείας τ' Ἀντίφωνα. Κατά τὰς Κυριακὰς ὅμως τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς δέον νὰ ψάλλωνται ἀπαραιτήτως τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, τὰ διποῖα παρουσιάζουσιν ἐν τῇ Θείᾳ λειτουργίᾳ Ιδιαιτέραν κατάνυξιν.

(β) Κατά τὴν λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς ψάλλεται ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν καὶ πρὸ τῆς εισόδου τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. "Οταν τύχοι Θεομητορικὴ Ἔορτὴ ἐν Κυριακῇ, ως καὶ κατά τὴν Ἀποδοσιν τῆς Ἔορτῆς, μετά τὴν εἰσόδου εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον ψάλλεται ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν. 'Ἐν ἄλλῃ δὲ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς ψάλλεται ὁ ἐν Ἅγιοις θαυμαστός. "Ολαι αὐταὶ αἱ περιπτώσεις ὑπάρχουσι λεπτομερῶς ἐν ταῖς Τυπικαῖς διατάξεοι τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἔικκλησίας (ἴδε Τυπικὸν σελίς 31).

χ Σο φι λι α ο ο ορ θοι οι

οι οι Δ

Κι' εύθὺς ψάλλεται ύπό τοῦ Κλήρου τὸ παρὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν.

Δ Δ ε ευ τε προ σκυ νη σωμεν και προ σπε ε σω — ω

με εν Χρι στω — ω — ω Δ σω σον η μα α

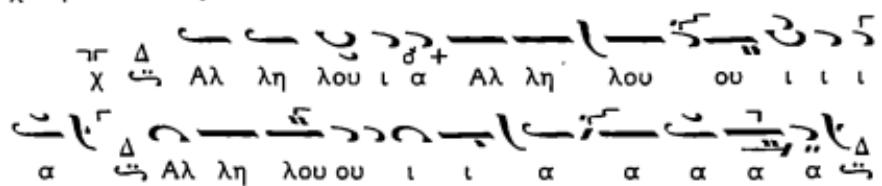
ας γι υι υι ε ε ε ε ε θε ε ε ε ου Δ ο α

να στα α α — ας ε εκ νε κρω — ω — ων Δ

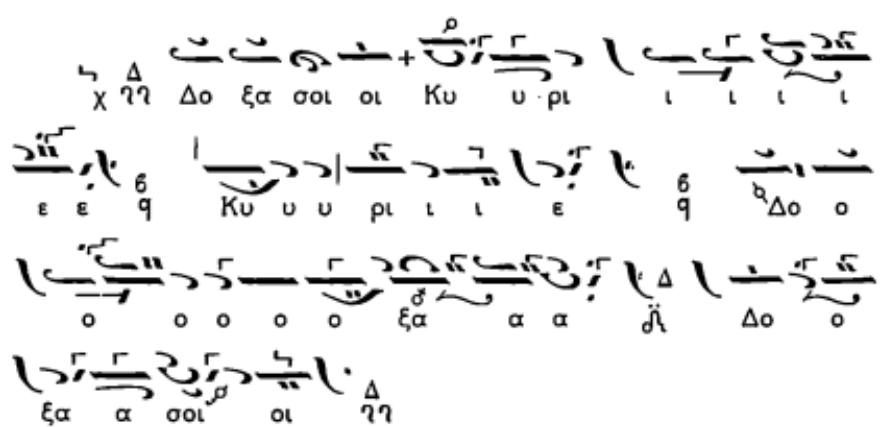
ψι αλ λον τα — ας σοι αλ λη λου λου ι α Δ

Εύθὺς ἐπαναλαμβάνεται τὸ Σῶσον ἡμᾶς ύπό τοῦ β' χοροῦ. 'Ἐν συνεχείᾳ δὲ ψάλλουσιν ἀπό τοῦ Ἱεροῦ βῆματος τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἐορτῆς ἢ τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ ἥχου, ἐὰν τύχοι Κυριακή, ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ύπό τοῦ Α' χοροῦ, ύπό δὲ τοῦ β' χοροῦ ψάλλεται τὸ τῆς Ἐορτῆς ἐὰν ὑπάρχει, ἢ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ. 'Ἐὰν δμως τελεῖται μνημόσυνον, προηγεῖται ἀπό τοῦ βῆματος τὸ Μνήσθητι Κύριε καὶ εἴτα τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ κι' εύθὺς ψάλλεται τὸ Κοντάκιον πάντοτε ύπό τοῦ β' χοροῦ. "Οταν δμως γίνεται συλλείτουργον ψάλλεται ἀπό βῆματος τὸ Κοντάκιον τοῦ δποίου τὸ τέλος λαμβάνει δ β' χορός.

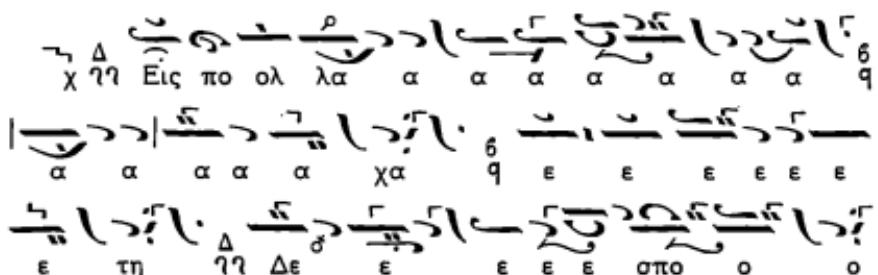
Ακολούθως δὲ λερεὺς ἐκφωνεῖ : ὅτι "Ἄγιος εἰ δὲ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὸν Τρισάγιον ὑμνον ἀναπέμπομεν(ἢ ἀναμέλπομεν) τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων" δὲ χορός Ἀμήν, κι εὐθὺς ψάλλεται τὸ Τρισάγιον τοῦ Ἀποστόλου μετὰ τοῦ Δύναμις, μεθ' δὲ ψάλλεται δὲ πολυχρονισμὸς τοῦ Βασιλέως· εἶτα δὲ Ἀπόστολος, τὸ Ἀλληλούϊα ὑπὸ τοῦ β' χοροῦ εἰς ἦχον β' Δι οὕτως :

Εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὸ Δόξα σοι Κύριε, εἰς ἥχον δ'. Δι οὕτως :

"Υπάρχοντος Ἀρχιερέως ψάλλεται τὸ παρόν.

τὰ δέ τοι ε σπο ο τα α α γη (α).

Μεθ' δ συνεχίζεται ἡ γνωστή τάξις τῆς Θείας Λειτουργίας ἡτοι: ψάλλεται Ιεροπρεπῶς δ Ἄριονος, ὡς τὸν Βασιλέα κ.τ.λ. δ δὲ Διάκονος ἔξερχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καὶ Ιστάμενος εἰς τὴν συνήθη θέσιν τοῦ ἐκφωνεῖ:

«Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Ὁ χορὸς Κύριε ἐλέησον.

«Υπέρ τῶν προτεθέντων τιμῶν Δώρων κ.τ.λ. » » »

«Υπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, κ.τ.λ. » » »

«Υπέρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπό πάσης θλίψεως κ.τ.λ. Καὶ συνεχίζων λέγει:

«Ἀντιλαβοῦ σῶσον ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς δ Θεός τῇ σῇ χάριτι. Ὁ χορὸς Ἀμήν.

«Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείσαν κ.τ.λ. Ὁ χορὸς Παράσχου Κύριε.

«Ἄγγελον ειρήνης, πιστὸν δδηγὸν κ.τ.λ. » » »

«Συγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν κ.τ.λ. » » »

«Τὰ καλά καὶ συμφέροντα κ.τ.λ. » » »

«Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν κ.λ.π.» » »

«Χριστιανά τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν κ.τ.λ. » » »

Ψάλλονται δὲ τὰ παρόντα ἥχος $\overline{\text{λ}}$ δ'. Νη

$\overline{\text{λ}} \text{ Πα} \text{ ρα} \text{ α σχου} \text{ Ku} \text{ u} \text{ ri} \text{ e} \text{ } \overline{\text{λ}}$

$\overline{\text{λ}} \text{ Πα} \text{ ρα} \text{ α σχου} \text{ Ku} \text{ u} \text{ ri} \text{ e} \text{ } \overline{\text{λ}}$

$\overline{\text{λ}} \text{ Πα} \text{ ρα} \text{ α α σχου} \text{ Ku} \text{ u} \text{ ri} \text{ e} \text{ } \overline{\text{λ}}$

$\overline{\text{λ}} \text{ Πα} \text{ ρα} \text{ α α σχου} \text{ Ku} \text{ u} \text{ ri} \text{ e} \text{ } \overline{\text{λ}}$

(α) Τὰ ἀνωτέρω τρία κλασσικά μέλη: Τὸ Ἀλληλούϊα, Τὸ Δόξα σοι Κύριε καὶ τὸ εἰς πολλά ἔτη, ἐγράψαμεν ἵνα διατηρηθῇ ἡ ἀρχαία παράδοσις αὐτῶν· διότι πολλοὶ ἐκ τῶν Ιεροψαλτῶν ψάλλουσιν ταῦτα κατὰ βούλησιν των.

Πα ρα α σχου Κυ υ ρι ε χ
Πα ρα α σχου Κυ υ υ ρι ε ρ

"Ετερα εις ἥχον λ α'. Πα

Πα ρα α α σχου Κυ ρι ε π
π Πα ρα α σχου Κυ υ ρι ε γ
Πα ρα σχου Κυ υ ρι ε ρ
Πα ρα α σχου Κυ υ υ ρι ε φ
Πα ρα α α σχου Κυ υ ρι ε γ
Πα ρα σχου Κυ υ ρι ε π (β)

'Ακολούθως ψάλλονται τὰ Λειτουργικά ἐν Ισοφωνίᾳ ἐμελλώς κατὰ τὸν τύπον τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Εὐαγγελίου. Τὰ Λειτουργικά ταῦτα, δηντα ἀρχαῖα παράδοσις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, εἶναι τὰ μόνα ψαλλόμενα ἄχρι σήμερον ἐν τῷ Πανσέπτῳ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ώς καὶ τὸ καθιερώθεν ἐν αὐτῷ εις ἥχον β'. ἔξιον ἔστιν Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (τὸ λεγόμενον συνηθίσμένον).

(β) Εἰς ἑκάστην τῶν ἀνωτέρω αιτήσεων δι χορδὸς δέον νά ἐπάδη τὸ Παράσχου Κύριε ἀπαδκαὶ οὐχὶ (τρίς) ως γίνεται εις τὸ Κύριε Ἐλέησον δον δι πολλάς περιπτώσεις ἀπαγγέλεται τρίς, πεντάκις, δεκάκις, καὶ τεσσαρακοντάκις ως ὅρίζει τοῦτο καὶ ἡ τυπικὴ διάταξις τῆς Ἐκκλησίας. 'Απόδειξις, δὲ τούτου εἶναι διτι, οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν διδάσκαλοι, μᾶς παρέδωκαν πολλά ἀργά Κύριε Ἐλέησον κατ' ἥχον ἀνά τρία, ἀλλά. Παράσχου Κύριε ἀνά τρία ἀργόν, ούδεν μᾶς παρέδωκαν, θεωρήσαντες τοῦτο ἀνάρμοστον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ἐγράψαμεν τὴν παρατήρησον ταύτην ως ἀπαραίτητον, διότι, τινές τῶν ἱεροψαλτῶν μὴ γνωρίζοντες τὴν σημασίαν καὶ τὴν διαφοράν τοῦ πρώτου ἀπό τοῦ δευτέρου, υἱοθετοῦν ἀπερισκέπτως μίαν ἀπομίμησιν τοῦ εις ἥχον σ'. Κύριε Ἐλέησον Θ. Φωκαέως Πάρασχου Κύριε ἀπαγγέλουν τοῦτο ἀνά τρία, διπερ ψαλλόμενον ἐμφανίζει φοβεράν τραγελαφικότητα.

Συνεχίζοντες τὴν ἑκτύπωσιν τῶν ἔργων μας, θὰ φέρωμεν προσεχῶς εἰς φῶς, σειράν Χερουβικῶν ἀργοσυντόμων, Λειτουργικῶν καὶ "Ἄξιον ἔστιν, ώς καὶ σειράν Κοινωνικῶν τῶν Κυριακῶν καὶ διαφόρων ἔορτῶν.

"Απαντα τὰ ἑκτυπωθέντα καὶ ἑκτυπούμενα ἔργα ἡμῶν, φέρουσι τὸν γενικὸν τίτλον : Ο BYZANTINOΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ. Διότι περιέχουσι ταῦτα τὸν γνήσιον πλοῦτον τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς Τέχνης ἥτις, δυστυχῶς ἔχει διαστραφεῖ ἀπό ἑτῶν, ὑπὸ παλλῶν ἐκδοτῶν διαφόρων μουσικῶν βιβλίων, περιεχόντων τὴν ἀτομικήν των τεχνοτροπιῶν.

Διὰ ταῦτα προσέβημεν εἰς τὴν ἑκδοσιν τῶν ἔργων ἡμῶν εἰς τὰ δόποισ διατηροῦμεν δλην τὴν κλασσικότητα τῶν δρχαίων μελωδημάτων, τὰ δόποια φέρουσι τὴν σφραγίδα τῆς Ιεροπρεπείας καὶ τὴν ἀπαράμιλλον μουσικὴν τέχνην τῶν Βυζαντινῶν Μουσικοδιδασκάλων.

Εἰδομεν τὸ Φῶς Ἡχος β' Δι^ο (α)

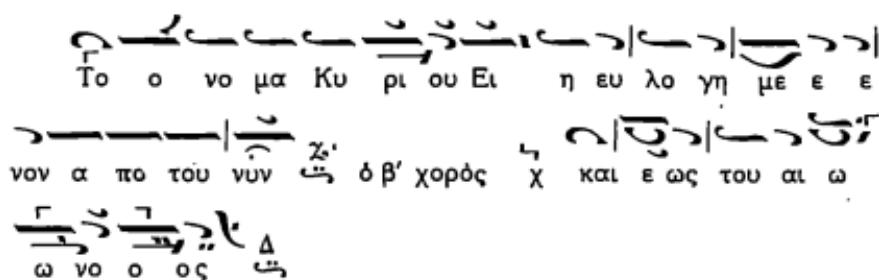
χ Ει δο μεν το φως το α λη θι νον ^τ ε λα βομεν
πνευ μα ε που ρα α νι ον ^τ ευ ρο μεν πι στιν α λη
θη ^τ α δι αι ρε τον Τρι α δα προσκυ νουν τες ^γ αυ τη
γαρ η χ μας ε σω σε ε ε ε εν

Εἰη τὸ δνομα Κυρίου Ἡχος β' Δι^ο

Α μην χ Ει η το ο νο μα Κυ ρι ι ου ευ λο γη
με νον α πο του νυν και ε ως του αι ω ω νος ^τ₅

(α) Τὸ εἰδομεν τὸ φῶς καὶ τὸ Εἰη τὸ "Όνομα Κυρίου φαλλόμενα εἰς ἄλλον ἥχον ώς συνηθίζουν τινες τῶν Ιεροψαλτῶν χάνουσι ταῦτα δλην τὴν ἀρμόζουσαν Ιεροπρέπειαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ἀπόδειξις δὲ τούτου εἶναι ὅτι, οὐδεὶς ἐκ τῶν παλαιῶν διδασκάλων ἔγραψεν εἰς ἄλλον ἥχον τ' ἀνωτέρω.

Τὸ τρίτον

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἐν Ἀγίῳ Ὁρει μετά τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Κοντακίου, τοῦ Οἴκου καὶ τοῦ Ὑπομνήματος τοῦ Μηνολολίου τῆς ἡμέρας, πρὸ τῶν Καταβασιῶν, γίνεται ύπό τοῦ ἡγουμενού τῆς Μονῆς, διήγησις περὶ τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου. Εἰς δέ τάς πόλεις, σὺν τῇ ἐρμηνείᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Λειτουργίας, ἀναφέρεται ύπό τοῦ Ιεροκήρυκος καὶ τὸ ἴστορικόν τῆς τυχούσης ἑορτῆς.

Εἰς τὸ τέλος τῆς Θελας Λειτουργίας πρὸ τοῦ Δι' εύχῶν εἰς τὴν διανομὴν τοῦ ἀντιδώρου, ψάλλεται Κολοφωνικός Εἱρμός, ἢ ύπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν αἱ Καταβασίαι.

Τέλος
καὶ τῷ Θεῷ Δόξα

ΤΟ ΠΡΟΣΤΑΧΘΕΝ

ύπο
Φ.Β.Γ.

Μελοποιηθέν βάσει τοῦ ἀρχαίου, καὶ χωρισθέν εἰς τετράστιχον χάριν συντομίας, ἵνα ἐφεξῆς ψάλληται ύπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν ἄπαξ καὶ οὐχὶ τριὶς διλόκληρον ὡς δρίζει ἡ τυπικὴ διάταξις δις ἀργώς καὶ ἄπαξ συντόμως.

‘Ο Α’ Χορὸς

Ἡχος λ’ δ’. Νη ω

το προ στα χθε ε ε εν μυ στε κω ω ως
 λα βω ω ωγ εν γνω ω ω ω ω ω ω ω ω σει ειει
 ει . χ εν τη σκη νη η η η του Ι ι ω ση η
 η η ηφ Δ σπου δη η η η σπου δη η η ε
 πε ε ε ε ε ε ε ε στη η η η . χ ο
 α σω ω μα α τοι λε ε γω ω ων τη α α
 πει ρο ο ο γα α α α μω Δ ο Β’ Χορὸς

Ο κλι ι ι ι ι νας τη κα τα βα α α α α σει
 τους ου ου ρα α α α τους ου ρα α νου ου ου
 ου ου ους γι χω ω ρει ει ει ει ει ται α

να α α α να α αλ λοι · ω ω ω ω ω ω
τω ω ω ω ω ω ως ο ο ο ο ο ο ο ο ο

λως ε ε ε ε ε εν οοι οι οι Δ Ο Α' Χορός

ο ο ον και βλε ε ε ε ε ε βλε ε ε ε ε

πων ε εν μη η η η τρα α α α εν μη η τρα οου

λα δο ο ο ον τα δου ου ου ουλουμο ο χο ορ ορ

φη η η ην Δ π φη η η η στα α α μαι κραυ

γα α α α α α α ζει ει ει ει κραυ γα α ζει

εν οοι Δ Ο Β' Χορός

χαται αι αι αι ρε νυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

φη α α νυ υ υ υ υ φη φη φη φη φη φη ευ

τε ε ε ε Δ

Ἐτερον ψαλλόμενον εἰς τοὺς Οἶκους τῆς Θεοτόκου

δῆ καὶ ρε νυ συ σὺ φη η η α νυ υμ φε ευ τε ε
 Αλ λη η λου συ ου ἵ λε αλ λη λου συ ἵ ε α αδή

Τὸ πρῶτον μέρος τῆς α' στάσεως τῶν Οἴκων τῆς Θεοτόκου,
 ἐγράψαμεν μουσικῶς, ώς ύπόδειγμα τῆς Ἱεροπρεποῦς ἀπαγγελίας διὰ
 τὰ ἔμμελή ἀναγνώσματα τῆς Ἔκκλησίας τὰ δύοις εἶναι: 'Ο Ἀπό-
 στολος, τὸ I. Εὐαγγέλιον, τὰ Εἰρηνικά, αἱ ἐκφωνήσεις, οἱ Οἶκοι τῆς
 Θεοτόκου καὶ ἄλλα παρόμοια.

'Ηχος ἢ δ' Νη ω.

δῆ καὶ ρε ΑΓ γε λος πρω το στα α της γη ου ρα νο θεν
 ε πειμ φθη δῆ ει πειν τη θε ο το ο ο οκω το χαι αι αι
 αι αι ρε γη και συν τη α σω μα τω φω νη σω μα
 του με νον σε θε ω ρωγκυ ρε ε γη ε ξι ε ε ε στα
 το και ε σα τα δῆ αρσυ γαζων πρως αυ τη ην δῆ τοι
 αυ α α α αυ τα γη

Χαι αι αι αι αι ρε δι ης η χα ρα εκ λα αμ φει δῆ
 Χαι αι αι αι ρε δι ης η α ρα ε κλει ει φει δῆ Χαι αι

ατ ρε του πε οσν τος Α δαιμ η α γα α α α κλη σις σ^η

Χαι αι αι αι ρε των δα κρυ υ αν της Ευ ας η λυ

υ υ τρω αις σ^η

Χαι αι αι αι ρε υ ψις δυ σα γα βα τον αγ θρω πει νοις

λο γι αμοις οι οις σ^η Χαι ρε βα α θος δυσ θε ω αρητονδη

και Αγ γε ε ε ε λων ο φθαλ μοι οι οις σ^η Χαι αι αι

ατ αι ρε ο τι υ παρ χεις Βχ αι λε ας κα θε δρα σ^η

Χαι αι αι αι ρε ο τι δι στα ζεις τον βα στα ζον τα

πα α α αν τα σ^η

Χαι αι αι ρε α στηρ εμ φαι νων τον η η η η λι ον σ^η

Χαι ρε γα στηρ εν θε ου σαρ κω ω ω ω σε ας σ^η Χαι αι

αι ρε δι ης νε ουρ γει ει ται η κτι ι ι οις σ^η

Χαι αι αι ρε δι ης δρε φαυρ γει ται ο Κτιστης σ^η Χαι ρε νυ υ

Είνα δ' Λ' χορός
Ρυθμὸς $\frac{4}{4}$

υμ φη α γυ υ υ υμ φεύ τε γι

$\ddot{\text{d}}$ Χαι αι αι αι ρε νυ υ υ υμ φη α νυ υ
A α α αλ λη λου ου οι αλ λη λου ου

υμ φε ε ευ τε ε ε ε ε
ου ι ι ι α α α α

Ἐτερα δέκτῳ διάφορα ἡχος δέ δέ Νη

\checkmark $\ddot{\text{d}}$ Χαι αι αι αι αι ρε νυ υ υ υ υμ φη η
A α α α αλ λη λου ου ου ου ου ου ι

$\ddot{\text{d}}$ Η υμ φη α νυμ φε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ιε αλ λη λου ι ι ι ι α α α α α α α α α α α α

$\ddot{\text{d}}$ ε
α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

$\ddot{\text{d}}$ ε ε
α α

Ἐτερον ἡχος δέ αύτὸς $\ddot{\text{d}}$

\checkmark $\ddot{\text{d}}$ Χαι αι αι αι ρε νυ υ υ υ υ μ φη α νυ υ μ
A α α α αλ λη λου ου ου ου αλ λη λου ου

$\ddot{\text{d}}$ φε
ι ι ι ι α

$\ddot{\text{d}}$ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ιε α

Χαι αι αι αι αι αι φε γυ υ υ υ υ υ υ υ μ φη
Α α α α α αλ λη λου ου ου ου ου ου ου αλ

α α γυ υ μ φε ε ευ τε ε ε ε
λη η λου ου ε ε ε α α α α α α α α

ε ε ε ε
α α α α

Χαι αι αι αι φε γυ υ υ υ μ μ φη α γυ υ υ μ
Α α α αλ λη λου ου ου ου αλ λη λου ου ου

φε ε ευ τε ε ε ε ε
ε ε α γα α α α α α α α α α α α α α α α α α

Ἐτερον ἡχος βαρύς διατωνικός ζω (ὸ νη ὁς ζω)

Χαι αι αι αι αι φε γυ υ υ υ υ υ υ υ μ
Α α α α αλ λη λου ου ου ου ου ου ου

φη α α γυ υ μ φε ε ευ τε ε ε ε ε ε ε
Αλ λη η λου ου ε ε ε α α α α α α α α α α α α

Ἐτερον εἰς τὸν αὐτὸν ἡχον

Χαι αι αι αι αι φε ε ε γυ υ υ υ μ φη
Α α α α αλ λη η γι λου ου ου ου ου αλ

Ἔτερον ἥχος λέγεται α' Πα εἰς τὴν αὐτὴν φωνητικὴν βάσιν

γ
ε
α
α
Α' Χορδς

TH YTEPMAHQ

Αργοσύντομον ἥχος λ' δ' Νη

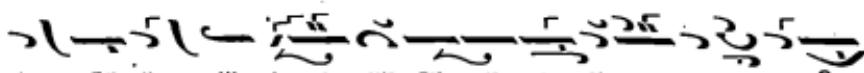
ੴ ਪ੍ਰਾ
੦.੧.੮.

33

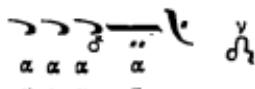
Τη υ υ υ περ μα α α α α α α α α
Ω λυ υ υ τρω θει ει ει ει ει ει ει ει

α χω στρα α τη η η γω ω ω ω ω ω ω τα γω ει οω τω ων δει ει ει νω ω ω ω ω ω ω γω ευ χω

—אָמַרְתִּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֵי
אָמַרְתִּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֵי
אָמַרְתִּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֵי

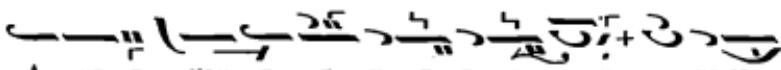

 τα α γι λι κη τη η η ρι α α α α γα
 ε ευ χα α α ρι στη η η ρι α α α α γα

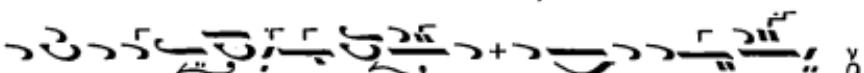

 α α α α
 α α α α

Εἰς ὁ Α' χορός, ὁ Β' καὶ τὸ τρίτον ὁ Α'.

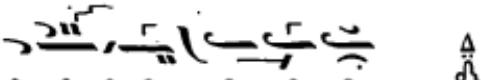
 Α γα α γρα α α α α α α α α α γα γρα
 Άλλ ω ως ε ε ε ε ε ε ε ε ε αλλ ως ε
 . Εκ πα αν τοι οι οι οι οι οι οι οι οι εκ παν τοι

 α φω ω ω σοι οι οι οι γοι οι οι η πο ο λι ις σουσου
 ε χου σου σου σα α α α για α α το κρα α α α το ος
 οι ω ω ων με ε ε ε λε ε ε κιν δυ υ υ υ νω ων

 Θε ο το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 α προ σμιχ α χ α α χη η η το ο ο ο ο ο ο ο ο
 ε λευ θε ε ε ε ε ρω ω ω σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

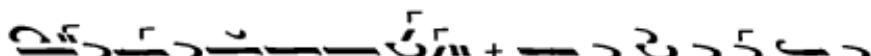

 ε ε ε ε ε ε ε
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Εἰς ὁ Β' χορός

 Δ Ι να κρα α α ζω ι γα κρα α ζω ω ω σαι

 χαι αι αι ρε νυ υ υ υ υ υ υ υ υ φη α

 γυ υ υ υ υ υ φε ε νυ μ φη α γυ υ υ φε ευ χ τε ε ε ε

Τὸ ἀνωτέρῳ ἔγράψαμεν χάριν συντομίας, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀρχαίου ἀργοῦ.

Ἐτερον συντομώτερον δίχορον

Διέ τη υ πε ερ μα α α χωστρατη γωω τα νι κη
κε ας λυ τρω ω θειει ει σα τῶν δει νωων ευ χα ρι

τη η η η η η η βι ιι α α Α να
στη η η η η η η βι ιι α α

γρα α φω ω σοι γ πο ο ο ο ο λις σου ου θε ο ο

ο το ο ο ο ο κε δι || Β' αλ ως ε ε χου ου σα π το

χρα α το ος α προ αμα α α α α χη η η το ον

|| Α' Εκ παγ τοι οι ω ων με δι χιν δυ υ νων ε λευ

δε ε ε ε ριω ω ω σον δι || Β' "Ιγα χράξωσαι Χαῖρε
Νόμφη ἀγύμφευτε, τὸ δύναθες.

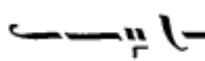
Ἐτερον δύοιον δίχορον

Α' Διέ τη υ πε ε ερ μα α α χω ω στρα τη
Β' κε ας λυ τρω ω ω θειει ει σα α των δει

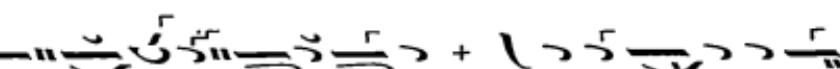
η η γω ω ω ω τα γι κη τη η η η η η
ει ει νω ω ω ων ευ χα βι στη η η η η η

η η η η βι ιι τα νι κη τη η η βι ιι α
η η η η βι ιι ευ χα βι στη η η βι ιι α

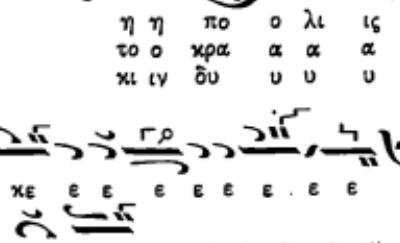
π^η

Χορδές θ

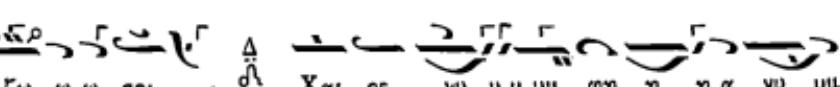
 Α' Α να α γρα α α α α φω ω ω σοι
 Β' Αλλ ω ως ε ε ε ε ε ε χου ουου σα
 Α' Εχ πα αγ τοι οι οι οι οι οι οι οι ω αν με

 η η πο ο οο ο λι ι ι η η πο ο λι ι
 το ο χρα α αα α το ο ο το ο χρα α α α
 κι ιγ δυ υ υυ υ γω ω ω κι ιγ δυ υ υ υ

 σου ου θε ο το ο ο κε ε ε ε ε ε ε ε ε
 το ος α προ σμα α α α χη το ο ο ο ο ο ου
 ωγ ωγ ε λευ θε ε ε βω σο ο ο ο ο ο ου

Δι Ι να α χρα α α α α α ζω ι να κρα α

 ζω ω ω σοι Δι Χαι ρε νυ υ υ υμ φη η η α νυ υμ

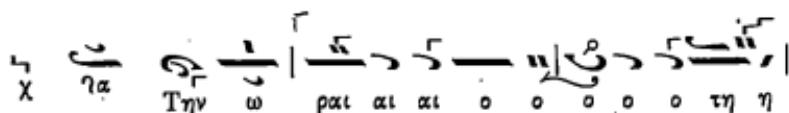
θευ τε ε ε ε θ

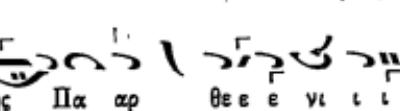
ΤΗΝ ΩΡΑΙΟΤΗΤΑ

π^η
Θ.Β.Γ.

Τὸ κλασσικὸν
ἐπεξεργασθὲν κατά τε τὴν γραφὴν καὶ τὸ μέλος

* Ήχος γ' Γα

 χ ια ρ ο | κα αι ο ο ο ο ο τη η
 Την ω ραι αι αι ο ο ο ο ο τη η

 τα α α α α αη ης πα αρ θε ε ε γι ιι

χαται αι αι αι αι αι χαται αι αι αι αι αι ρε ε η Κε ε ε χα
 πλι λι λι λι τω με ε ε ε ε νη η η η γη

ΤΗΝ ΩΡΑΙΟΤΗΤΑ

ύπδ
Θ.Β.Γ.

Ηχος Βαρύνς ἑναρμόνιος ἐπτάφωνος Ζω
 ἐλθὸν τὸ πρῶτον εἰς φῶς

χει χει γα χ Την ω ραι ο ο ο τη η η
 τα α α α α τη η η της Παρ θε νι λι α ας
 οου μι και το υ υ πε ε ε ερ λα α το ο υ υ
 πε ε ερ λα α αι προ ο ο ο ο ον το ο
 ο τη γε α α γιει ει ει ει α το της α γιει ει
 α α ας ου ο Γα βρι η η ηλ κα α α τα πλα
 α α γιει εις ε βι ο α α α σοι θε ο το οο
 ο κε ε ποι οι οι οι οο ον σοι ε ε εγ κω ω ω
 μι λι λι ο ο ο ο ο ο ον προ σα γα α α

ῥα + λαγκάτα γενετέλ γι | Λ — δέρο γενετέλ
 α γω ε ε ε πα α βι λ ου δι τι λ λ δε ε
 τι δε δ ε ο νο ο μα σω ω ω σε α πο ο
 ρω ω ω ω και ε βι λ στα α α μαι δι ο ο
 λα γενετέλα γενετέλα γενετέλα γενετέλα
 ας προ σε τα α α α α γην βο ω ω ω ω σοι δι
 χαι αι ρε η Κε χα ρι λ τω ω με ε ε νη η χαι
 αι αι αι χ ρε ε ε ε

«ΤΟΝ ΔΕΣΠΟΤΗΝ. ΣΤΗΝ ΑΠΟΛΥΣΙΝ»

· Ηχος β'. Δι^{θη}

λα γενετέλα γενετέλα γενετέλα γενετέλα
 Χ Τον Δε σπο την και Αρ χι ε ε ρε α η μων
 λα γενετέλα γενετέλα γενετέλα γενετέλα
 Κυ ρι ε φυ υ υ λατ τε εις πολ ολ λα ε τη
 λα γενετέλα γενετέλα γενετέλα γενετέλα
 Δε ε ε σπο τα εις πολ λα ε τη Δε σπο τα
 λα γενετέλα γενετέλα γενετέλα γενετέλα
 εις πολ λα ε ε ε τη χ Δε ε σπο τα α α

ΚΑΤΕΥΘΥΝΘΗΤΩ
ΝΥΝ ΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΚΑΙ ΓΕΥΣΑΣΘΕ
ΤΗΣ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ύπο
Θ.Β.Γ.

Ἐχος α' Πα

τε ε ε Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο
 ο σε ε ευ χη η η η η μου ως θυ
 μι ι α i α μα α ε νω ω ω πι l ο
 ο ου ου ε ε ε πα α αρ οις τω ω ω
 ω ω χει ει ει ει ρω ω ω ων ω ων μου θυ αι
 ε ε ε ε ε ε ε σπε ε ε ρι i αη η η η
 η η η η π Ἐτερον συντομώτερον
 Κα τευ θυν θη η η τω η προ σευ χη η μου
 ως θυ μι ι α μα δι ε νω πι ο ο ου σου ου ου δι
 ε ε ε παρ οις των χει ρω ων μου θυ σι i i α

π
ε απε ε ε ρι ε ε νη η η η η η η η.

‘Ηχος β’ Δι

κε θι τευ θυν θη η η η τω η προ σε ευ χη
 παντε λι Δι θι τευ θη η η μου ας θυ μι ει α μα ε νω ω
 ω πι ει ο ο ου σου ου ου ε ε παρ σις των
 χει ρω ωω ω αγ μου ου ου θυ σι ει ει α ε
 απε ε ε ε ρι ε ε νη η

‘Ετερον τοῦ ιδίου ήχου Δι.

κε θι τευ θυν θη η η η η τω η προ ο ο
 παντε λι Δι θι τευ θη η η η η η μου ας θυ μι ει α
 μα ε νω πι ο ο ο ου σου ε παρ σις των χει ρω
 ωω ω αγ μου ου ου θυ σι ει α ε απε ε ε ε
 παντε λι Δι

⁷ Ηχος γ' Γα

κακού τευχούς θηγή η η η η προσευχής η η μουσου ου ως θυμίτια μα εε σωθώ πιστό ου ου ε ε ε παπα αρσις των χειρόφωνων μου θυμίτια μί εσπειρ

"Ετερον ἦχος δ' Δι (ΑΓΙΑ)

Κα τευ θυν θη η η η τω η προ σε ευ χη η η η
μου μι α α α μα ε ε γω ω πι ε
ο ο ο ο ο ν σου μι ε ε ε πα α αρ σι ε
των χει ρω ω ω ωγ μου θυν αι ε ε ε α ε ε σπε
ε ε ε ε ε βι ε ε ε γη η η η

"Ετερον ἥχος λ β' Πα"

κε Κα τευ θυν θη η τω η προ ο ο σε ε ευ
 χη η η η η μου ως θυ μι ι ι ι α
 ως θυ μι α α μα ε νω ω πι ι ο ο ον
 σου ου ε παρ σις τω - ων χει ει ει ει ρω ω
 ω ων μου θυ ιι α ε σπε ε ρι ι νη η η η
 η η π

"Ετερον ἥχος δ αύτός ΝΕΝΑΝΩ
 ή τέταρτος χρωματικός Δι"

κε Κα τευ θυν θη η η τω η προ σε ευ χη η
 χη η η μου μι ως θυ μι α α μα ε ε
 ε νω ω πι ι ο ο ον σου ου ου μι ε
 ε ε πα αρ σις των χει ρω ω ω ων
 μου θυ ιι ι ι ι ι ι α ε ε ε
 ε σπε ε ρι ι νη η η η π

"Ἐτερος ἥχος βαρύς Ζω διατονικός

κέ τευ θυν θη η η η τω η προ σευ
 ραγδός τε λεγεντάριν
 χη η η μοε θυ μι α α μα ε
 νω πι ο ο ον σου ου ε ε πα αρ σις των χει
 ραγδός τε λεγεντάριν
 ρω ω ον μου ου θυ σι λ α α ε ε σπε ε
 ε πι λ νη η

'Αντί χερουβικοῦ ἥχος α'. Κε

κέ ε ε ε ε λε ε π Nu u
 σ σ σ σ σ σ σ σ χυ σ
 υ νυ uv αι Δυ να α α α μει ει
 EL EL EL EL EL εις π τω ω ω ω ον ou ou
 ou ou των ου ρα νω ω ων συ uv η πι λ
 λι λι λι λι λι λι λι lv π α ο
 ρα α α τω ως φ λα τρε ε ευ ου ου λα τρε

ευ ου ου σιν πι δου ου ου ου ου γαρ
 εις πο ο ρε ε ε ευ ε ελ σπο ρε ευ ε
 ται γιο βασι λε ε ε ευς της δο ο ο
 ο ο ο εη η η η της πι
 πι δου ου θυ σι α μυ στι λι κη π
 τε τε λει ω με ε νη δο ρυ φο ρει ει ει
 ται πι λι στι ει καλ αι πο ο θω
 ω προ ο σε ε ελθω ω ω μεν πι λι να α
 με ε το ο χοι ζω ω η η ης γι αι ω
 νι λι λι λι γε νω ω με ε ε ε θα α
 α α α α αλ λη λου ου ου λι α α σα
 α α α α α

"Ετερον ἥχος βισρύς Ζω διατονικός

Χ λε ε ε ε
 Νυ υ υ υ υ υ υ υ + ρ υ
 υ υ υ νυν αι Δυ να α α α α α
 ΗΕΙ ΕΙΣ ρ ω ω ω ων ου ου ου ου ρα
 των ου ρα νω ω ω ων ου υν η μι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι α ο ρα α α α
 α α α α α α α των χ λα τρε ε ευ ου ου λα
 τρε ευ ου ου σι ιν υ υ δου ου γαρ ει σπο ρε ε
 ε ευ ε ε ται σι ο Βα σι λε ε ευς
 τη ης δο ο ο ξη ης χ ι δου ου θυ υ σι
 α μυ στι ι κη η ρ υ τε τε λει ω με ε ε ε
 νη δο ρυ φο ρει ει ει ται ι πι λ ο
 ε στει και πο ο ο ο θω προ σε ε ελ θω

προσε ελ θω-μεν πι λι να α με-ε
 το ο χοι ζω ω η η ης ξι αι ω νι
 ι λου γε ε νω ω ω. με εε θα α ο Αλ
 λη λου ου ι λι α α α α α χ α α ο
 "Ετερον Ἡχος λ β' Πα

ιε ε ε ε ε ε π
 χ Νυ υ υ υ υ υ υν π αι Δυ να α α
 α α μει ει ει εις π των ου ου ρα
 α νω ω ω ων δυ υν η μι ι ι ι ι
 ι α ο ρα α α τω ως λα τρε ευ ου
 σι ιν π ι δου ου ου ου ι δου ου γαρ ει σπο
 ρε ε ε ευ ε εισ πο ρε ευ ε ται η ο βα
 σι λε ευς της δυ ο ο ο ξη η η η η
 ης ο ακρα σιωπή Δ π δου ου ου θυ σι α μυ σι ι

κη π τε τε λει ω με ε νη η δο ρυ φο ρει
 ει ει ται αι αι αι πι λι ι οι ει και
 πο ο ο θω ω προ ο σε ε ελ θω ω ω
 μεν τι να α με ε το ο χοι οι ζω ω
 η η η ης αι ω νι λι ου γε νω ω με
 θα αα π Αλ λη οου ου ι λι α α α α χ
 α α α α π

'Αντι κοινωνικοῦ Γεύσασθε ἥχος α' Κε

χ κε ε ε ε ε ε ε ε ε π
 χ Γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σα α
 α α α γα α α γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 αθε ε κε ε ε τ ε ε ε ε ε ε π και αι
 αι αι λι λι λι λι λι δε π και
 αι λι δε ε ε τε ε ε κε ε ε ε ε ε
 ε ε ε π ο ο ο ο τι λι Xρι λι στο ο ο ο
 ο ο ο γο ο ο ο ο ο ος ο Κυ ο Χρι
 στο ος ο Κυ υ ρι λι ος π

χ α α α α α λε ε ε
 ε λε γα α λε γα φ α λε ε λε γα α γα
 α λε ε ε ε λε ε ε ε ε λε γα α α α φ
 χ Αλ λη η λου ου ου ου ου ι ι α α α
 α α α α α π

"Ετερον ἡχος β'. Δι

χ λε ε ε ε λε φ ε φ
 χ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ευ σα α α α γε ευ σα α σθε ε φ
 καλ αι λι λι λι λι λι λι λι
 λι δε ε ε ε ε λε καλ λι λι δε ε τε
 φ ε ε ε ε ε ε ε ε φ φ φ φ φ φ
 0 0 0 τι λι Χρι λι στο 0 0 0
 0 0 0 ο Χριστοος ο Κυ υ υ ρι ε ο ος φ

Χ Α α α κε γα α γα - λε ε λε γα - γα - λε
 ε λε γα α κε γα ε λε ε λε γα α λε ρ Χ Α λ
 λη λου ου ι ι ι α α α α α α α α α
 α α α α

"Ετερον ἥχος δ' Δι

Χ Α γι α α α α α α
 Γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ευ σα α α α α α α α α α λ γε ε ε ε
 ευ σα α αθε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 και αι αι αι αι ι ι ι ι ι ι ι
 ι δε ε και ι ι ι δε ε τε ε λ ο ο ο
 ο ο ο ο τι χρι ι στο ο ο ο ο ο ος
 ο ο κυ υ υ ρι ι χρι στος ο ος ο κυ υ ρι ι ο

Κύριε Γεννητάτη της Μακαρίας Αγίας Ουρανίας
 ο ο ο ο ο ο ο οσ δή χ α α α α
 α α α α κε ε ε ε κε γα γ α κε
 πα γα κε ε ε ε λε γα α α δή Αλ λη λου ου
 ι α α α α α ε α α α α α α α α δή

'Αντί τοῦ «εἴδομεν τὸ φῶς»

Εἰς τὰς Προηγιασμένας Λειτουργίας ϕάλλεται τό, Εὐλογήσω τὸν
 Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἵνεσις σύτοθ ἐν τῷ στόματί
 μου. "Ἄρτον οὐράνιον καὶ ποτῆριον ζωῆς, γεύσασθε καὶ θετε δι Χρι-
 στὸς δό Κύριος. 'Αλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Πάντοτε εἰς
 ἥχον β'.

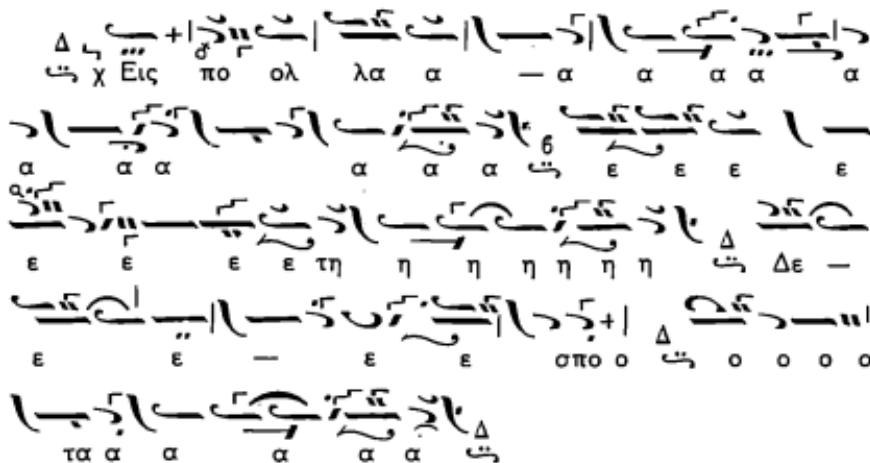
ΑΡΧΗ

άκολουθίας ἐσπερινοῦ

«ΕΙΣ ΠΟΛΔΑ ΕΤΗ»

εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως

Τόνος β'. Δι^θ

Εύθὺς δὲ Ιερεὺς «Ἐύλογητὸς δὲ Θεὸς ἡμῶν» καὶ ἀρχεται δὲ Ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν ψαλμὸν «Ἐύλογει οὐ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» προλέγων τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» (τρίς) φθάνων δὲ μέχρι τοῦ στίχου Δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν, ἀρχεται δὲ Α'. χορός ψάλλων τὰ Ἀνοιξαντάρια.

ANOIΞΑΝΤΑΡΙΑ

Πρωτότυπα σύντομα

Τίχος Βαρύς ἐναρμόνιος ἐπτάφωνος ζ'

χ μην α νοι οι ξώντο ο — ος σου την χει ει ει
 ρα α τα συ υμ παν τα πλη σθη σο ο ον
 ται χρη στο ο ο ο τη η η τος μη α πο στρε
 ε ψων τος δε ε σου το ο προ ο σω ω πον μη τα
 ρα χθη η σο τα ρα χθη η σο ον ται η η Δο ο
 ξα α σοι οι ο θε ε ο ο ο ο ο ος άλ λη λου ου ου
 ου ι ι ι α η

Στίχος Β'

η Αν τα νε ε λει ει εις το πνε ευ μα α αυ
 τω ω ων καλ ε κλει ει ψου σι η και εις
 τον χου ουν α α αυ τω ω ων ε ε τει
 στρε ε ψου ου ε τει στρε ε ψου ου σι η Δο

ο ἔα α σοι οι ο θε ε ο ο ο ο ο οι οισΑλ λη λου ου
ou i i i a ??

Στίχος γ'

Ε ἔα πο στε λεις τπ - πνε ε eu μα α α σου
και κτι σθη η σον τα ?? και α να και να l el el

εις το προ ο σω ω πον τη ης γη ης ?? Δο ξασοι

Πα - α τε ε ερ δο ο έα α σοι γι ε ε ε

Δο έα α σοι το πνε eu μα το A α α α γι ε ε

λη λου ον ?? Δο έα α σοι οι ο θε ε ο ο ο ο οισΑλ

λη λου ου ou i i i a ??

Στίχος δ'

?? H η η τω η δο έα Κυ ρι l ou εις τους αι
ω ω ω νας ευ φραν θη σε ε ταιαι Κυ υ ρι l ος q ε
πι ταιαι ε ερ χοις α αυ του ?? δο ο έα α σοι οι α

α γι ε ρ Δο ξα α σοι Κυ υ υ ρι λι ε
 δο ο ξα σοι Βα σι λευ ου ου ρα α α α νι ι ου
 α νι ε ε ε δο ξα σοι οι ο θε ε
 ο ο ο οσαλ λη λου ου ου ι λι α γι

Στίχος Ε'

Ζ' Ο ε πι βλε ε ε πω ων ε πι λι
 τη την γη την γι και ποι ω ων ασυ τη η η την
 τρε ε ε ε μειν ρο α πτο ο με ε νος δι
 τω ων ο ο ρε ε ε ε ε ε ε ων δι και και
 πιν λι λι λι ζο και και πιν λι ζο ον ται
 αι ρ δο ξα α σοι α α γι λι ε δο ο ο
 ο ξα σοι Κυ υ υ ρι λι λι ε δο ξα σοι
 Βα σι λε ευ δι ου ου ρα α α α α νι ι ου
 ρα α νι λι λι ε ε δο ο ξα σοι το πνε ε

Σταύρωσης τοῦ Ιησοῦ Χριστοῦ
 ε ευ μα ♡ το— A α α α γι i το A &
 γι i ov d δο o ξα α σοι ol o θε ε ε
 o o o oo oος Αλ λη λου ou ou i i
 α ζ ζ

Στίχος ΣΤ'

Α α σω ω τω Κυ ρι i η ω ω Ε τη
 ζω η η η μου ψιψα— λω τω θε ω ω μουου ε
 ε ως υ πα αρ χω ω ω ζη δο o ξα— σοι τρι
 συ πο o στα — τε θε o o o της πα
 α τερ γι ol e και πνε ε ευ μα ♡ Σε ε ε προσκυ
 νου ou ou με ε ε ε και δο o ξα α α ζο o o
 μεν ζη Δο o ξα σοι ol o θε ε ε o o
 o o o o ος Αλ λη λου ou ou i i i α ζη

Στίχος Ζ'

Η δυ υν θει ει ει ει ει η α σα τω ω
 ε η δι α αλο ο γη η η η μου π ε
 γω ω δε - ευ φραν θη η η η σο ευ φραν θη η σο
 μαι ε πι τω κυ - ρι ι ι ω η Δοξα α
 σοι πά α α τε ερ Α α ναρ Πατερ α α να αρ
 χε ε Δο ο ξα α σοι Υι ε ου υ να α ναρ χε
 δο ο ο ξα α σοι το πνε ευ μα το ο α α
 α α γι ι ι ι ον μη το ο μο αυ ου σι
 ι ι ο ο ονικαλ ο ο μο ο ο ο ο θρο ο και
 ο μο ο θρο νον τρι α α ας α γι ι α α δο
 ο ξα α σοι π Δο ο ξα σοι οι οι οι
 ο θε ε ο α ο ο οσαλ λη λου ου ου συ
 ι ι ι α η

Στίχος Η'

?? Ε κλει πόιοι εν α μα αρ τω ω λοι οι οιοι οι ρ α
 πο ο τη ης γη ης ?? και α α α α νο ο ο και
 α α νο - μοι α ω ω στε ε ε μη η υ πα α
 αρ χειν α αυ του ?? δο ξα - σοι Πα α α α
 τε ερ ρ Δοξα σοι Υι οι ε ε ε μ δο ο
 ξα α σοι το πνε ε ευ μα το ο α α α γι ι
 ι το α α γι ον ρ τρι α ας α γι ι α
 α α δο ξα α α σοι ρ Δο ο ξα α σοι ο ο
 ο θε ε ε ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου ι
 ι α ???

Στίχος Θ'

?? Ευ λο ο ο γει η ψυ χη η η η μου ρ

το ον Ku u u u pi i i ov ζ. ο η λι ος
 ε γνω την δυ u σιν α α αυ tou ου π. ε ε
 ε ε θου ου σκο ο τος και ε γε ε νε το χνυ u
 u ζ. γ. λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι
 uδ γγ χ δο ο ξα α σοι Ba σι λε ε ε eu ε πιο
 pa α α uL l L e δο ο ξσ α α σοι παν
 to δ. κρα α α τω ωρ μ. συν Yi ω ω και αι πνε eu
 μα α πι γγ Δο ο ξα σοι ο θε ε ο ο
 ος Aλ λη λου ou ou i i i α γγ

Στίχος Ι'.

Ως ε με γα λυ u u u θη τα ερ γα σου Ku u
 pi i e γγ Pa α τα ev σο φι i α ε ποι η
 η η σας γγ Δο ξα σοι Pa α α τερ α γε ε ε
 ε ev vη η η te π. δο ξα σοι Yi ε ε ε γε ev

νεη τε λε ε ε ρ δ ζ δο ξα-σοι το πνε ε ε
 ευ μα το α α γι λ ον ?? το εκ του Πα ατρος
 εκ πο ρευ ο ο ο με εκ πο ρε ο ο με νον
 και εν Υι ω ω α α ναα παυ ο με νον ?? τρι α α α
 γι λ α α δο ο ξα α σοι π Δο ο ξα
 α σοι οι ο θε ε ε ο ο ο ο ο ο οσΑλ λη λου
 ου ου λ λ λ α ???

'Ο Α' χορός

?? Δο ο ξα Πα τρι λ και Υι υι ω ρ και Α γι
 λ ω ω πνε ευ μα α τι ???

'Ο Β'. Χορός

και υ υ υ και α α ει ρ και εις τους αι ω ω
 ω νας δι των αι ω ω νω ων α α
 μην ???

Ο Α'. χορός

Αλ λη η λου ι ι α Αλ λη λαυ ου ι ι α
 Αλ λη λου ι ι α α δο ο ξα α σοι οι ο ο θε ε
 ος γη

Τὸ αὐτὸ δ Β'. χορός

Τὸ Τρίτον δ Α'. χορός

Αλ λη λου ου ι α Αλ λη λου ου
 ι α Αλ λη λου ι ι α α δο ο ξα α σοι οι
 οι ο θε ε ος γη ελ πις η η μωων Κυ υ υ ρι
 ι ε ε δο ο ξα α χ σοι οι οι γη

Ἐτερα πανηγυρικὰ Ἀνοιξαντάρια

Ἄχος Βαρύς Ζω διατονικός τετράφωνος

Στίχος Α'

Α μην Α νοι οι ξα αν το - ος σου την χει ει - ει
ει ρα γι τα συμπα αν τα α πλη η σθη η η η η
σο ο ον ται Δ χρη η στο ο ο τη η η η
τος α πο στρε ε ψαν τος δε ε σου το ο προσω
ω πο ο ον γι τα ρα χθη η η σο ο τα ρα -
χθη η σο ον ται αι

Ει βούλει λέγε τὸ κράτημα

Ε ρι ρι γρι ρι ε ρε εμ τε ε ρι ρε εμ τε ε ε ρι ρε ρου
τεμ Δο ξα σοι ο θε ε ο ο ο ος γι
Αλ λη λου - ου ι ι ι α

Στίχος Β'

Λεύκανθος Β'
 Αν τα νε λει εις το ο πνε ευ μα α αυ τω
 ω ων και ε κλει ει ει ψου ου ου ου
 σι και εις τον χου ου ουν α α αφ τω ω ων ε
 πι στρε ε ε ψου ου ε πι στρε ε ψου ου σι
 Λεύκανθος Γ'
 Ε ρι ρι? ρι ρεμ τε ε ρι ρε εμ τε ε ε ρι ρε
 ρου τεμ

Δο ξα σοι ο θε ε ο ο ο ος
 Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Στίχος Γ'.

Ε ξα πο στε λει εις το ο πνε ε ε ευ μα
 α α σου δικαιη στη η σο ον ται αι πι και α να

καὶ νι ἵ εἰ εἰς τὸ πρό ο σῶ ω πον τῇ ης γη
 ης ~ Δοξασοι Πα- α τε ε ερ γῇ δο ο ξα
 α α σοι γι ου ε ε Χ δο ο ο ξα α α α
 σοι το πνέ ε ευ μα το Α α α α α
 α α α γι ι ι το α α γι ι ο ον Χ
 (τε ε εκε γα α τε ρι ρε ε ρε ρε ε ρι ρε
 Καπά+
 ρε ~ ρε εμ
 ζ. Χ Δο ο ξα-σοι οι οι οι ο θε ε ο ο οις Αλ
 λη λου ου ου ι ι α

Στίχος Δ'.

Ζ. Η η τω η δο ξα- Κυ υ ρι ι ι ου
 ου Εις τους αι ω ω ω ω να ας Ζ. Χ ευ φραν θη
 η Ζε ε ται αι Κυ ρι ι ος ε πι τοις ε ε ερ γοις
 α ου ου ου ~ Δοξασοι Α γι ι ε ε ε ε γῇ Δο

ο ο ξα σοι οι Ku u . u pl l l l e d
 δο ξα α σοι Ba si i λευ ou ou pa a a vi ou
 pa a v l l l e e η te ε έ ικε γα α τε pi
 pe ε pe e e pi pe pe e pe εμ η Δο ο ξα
 α οοι οι olo θε ε ο ο ο ος αλ λη λου — ou i
 ou i i α ~

Στίχος Ε'.

ζ ο ε πι βλε ε ε πω ων η ε πι i τη
 ην γη ην και ποι ων α α αυ τη ην τρε ε ε
 ε ε ε μει' ο α πτο ο με νο ος των ο pe
 ε ε χ ων χ η και κα α πνι i i i i
 i i i ζο και κα πνι i ζο ον tai Δο ξα
 οοι οι α α γι ε γη Δο ο ξασοι Ku pi i i

ε λ̄ ζ Δο ο ξα α σοι Βα σι λε ευ ευ
 ου ρα α α α νι ου ρα α α α νι λε ε ε ζ
 Δο ο ξα α σοι οι το πνε — ευ μα το ο α α
 α α α γι ι ι το α α γι ον δι τε ε
 ε ρι ρε ε ε ρι ρε ε ε ρι ρε ρι ρε ρεμ τεμ τε
 ρε ε ρι ρε ρου τεμ Δο ο ξα α σοι ο θε ο ο
 ο ο ος Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι α ο

Στίχος ΣΤ'.

ζ α σω ω τω Κυ ρι ι ι ι ω εν τη
 ζω η η — μου ου ζ ψα λω ω τω θε ε ω
 ω δι ω ω ω μου ου ε ε ε ε ως υ πα α α αρ
 χω ω Δο ο ξα α σοι οι Τρι ου πο ο
 στα τε θε ε ο ο ο τη ης η Πα α
 α α τερ Υι ιι ε και πνε ευ μα α ζ

Σε ε ε ε προ σκυ νου ου με εν και δο ξα α α
 α ζο ο ο μεν ς τε ε ε ε ε ε ε λε γα
 ς τε ε ε ε ρι ρι ρι ρε ε ρι ρε ρι ρεμ ς τεμ τε ρε
 ε ρι ρε ρου τεμ ς Δο ξα σοι οι οι ο θε ε ο ο
 ο ο ος Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι α
 Λ ς

Στίχος Ζ'

Η δυν θει ει ει η α αυ τω ω ω η δι α
 λο γι ι ι μου ρι ε γω ω δε ευ φρα αν
 θη η σο ευ θραν θη η σο μαι ρι ε πι τω
 ω Κυ υ ρι ι ω ω ω ω ς Δο ξα σοι οι πα α
 α τερ ω Πα α τε ερ α α α να α α αρ χε ε
 ε γη Δο ο ο ξα α σοι γι υ ε ε ε
 Δο ο ξα α σοι το ο πνε ε ε ευ μα το Α

α α α α γι ι το Α α γι ι
 ον πτο ο μο ου σι ονκαι ο ο μο ο ο ο ο ο
 ο ο θρο ο και ο μο ο θρο - νο ον ς Τρι α ας α
 γι ι α α δο ο ξα α σοι π τε ε λε ηα
 ηα α λε ε ς τε ε ερι ριθρι ρεμ π τε ε ε
 ριθρι ρε ε ρι ρε ρου τεμ τε ρε ε ρι ρε Δο ο
 ξα α σοι οι οι ο θε ε ος Αλ λη λου ού ου
 Ι Ι Ι Ι α ς

Στίχος Η'

Ε κλει ει ποι οι εν α μαρ τω ω λοι οι οι α πο
 τη ης γη ης και α α α νο ο και α α νο μοι
 ω ω στε ε μη η υ - πα αρ χειν α αυ τους
 Δο ξα σοι Πα α τε ερ γι δο ο ξα σοι γι ε ε
 ε ε ς δο ο ο ξα α α α σοι το πνε ε

ε ευ μα το Α α α α α α α γι
 ι το α α γι λ ο ον χ τρι α ας α γι
 α α δο ο ο ο ξα α σοι π τε ε ε λε
 γα γα α λε ε χ τε ε ε βιβι ι βι βεμ π τε ε
 ε ε βιβι βε βι βε βου τεμ τε βε ε βι βε π ο
 ξα σοι οι οι ο θε ε ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου
 ι
 ι ι ι α

Στίχος Θ'

Ευ λο ο ο γει η ψυ χη η η μου
 το ον Κυ βι ι ο ον η ο η λι ι ος.
 ε ε γνω ω την δυ υ σιν α αυ του ου
 ε ε ε θου ου σκο ο ο τος και ε γε ε νε το
 νυ υ υξ Δο ξα ασοι οι Βα οι ι λε ε ευ
 ε που ου ρα α νι ε που ρα νι λ ε ε η Δο

ξα α' σοιοι Παν το κρα α α τω ωρ συν Yι ω ω
 και αι πνε ευ μα α τι ~ τε τε ρε ε
 ρι ρε ε ρι ρε μη τε ρι ρε ρου πε ε ε ρι ρε ρι ρη
 ρι ρε ε ρι ρε εμ τε ε ρι ρε ρι ρη ρι ρε ε εμ ~
 δο ο ξα α σοι οι οι ο θε ε ο ο ο ος Αλ λη
 λου ου ου Ι Ι Ι α ~

Στίχος 1

Ω ως ε ε με γα λυ υ λυ υ υν θη τα ε ερ
 βα σου Ku υ ρι Ι ε πα α αν τα — ev σο
 φι Ι Ι Ι α ε ποι οι η η σα — ας ~ Δο ξα
 σοι οι Πα — α τερ α γε ε ε νη η η τε ~
 η δο ο ξα α σοι Yι ε ε ε ε γεν νη η τε
 ε π Δο ο ο ξα α α σοι — το ο πνε ευ ευ μα το
 α α — α α α γι Ι Ι Ι το α α γι Ι

ον δι το εκ του Πα α τρος ε εκ πο ρε ευ ο εκ πο
 ρευ ο ο με ε νο ον και εν Υι ui ω ω α
 να α πα αυ ο ο ο με ε ε ε νον
 τρι α ας α γι i α α δο ο ο ξα α
 α σοι π τε - ε λε γα γα α λε ε ε λε τε ε
 ε ριριθρι ρεμ π τε ε ε ριριθρι ρε ερι ρε ρου τεμ τε
 ρε ε ε ρεμ Δο ξα α σοι - ol ο θε ε ε ο ο
 ο οσ Αλ λη λου ου ου ii ii α

Α' χορδς

Δο ο ξα πο τρι i i και Υι ui ο γη και α
 γι i ω ω πνευ μα α τι

'Ο Β' χορδς

Kai vu u uv και α α ει ?? και εις τους αι
 ω ω να ας ?? των αι ω ω ω νω ων α α
 α μη η ην

Ο Α' χορός

ου λη λου ου ι α π ου λη λου ου ι
 α γη Αλ λη λου ου ι α δο ο ξα α σοι ο
 θε ε ος ου λη λου ου ι α δο ο ξα α σοι ο

Τό αύτό δ Β' χορός

Τό τρίνον δ Α'

ου λη λου ου ι α π ου λη λου ου ι
 α γη Αλ λη λου ου ι α α δο ο ξα σοι ο
 θε ε ος ος ου λη Ελ πι ις η η μω αν Κυ ο
 ου ρι ι ε ε δο ο ξα α χ σοι οι οι οι

Τέλος τῶν Ἀνοιξανταρίων

Μακάριος ὀνήρ

Σύντομον

Μελοποιηθέν τὸ πρῶτον ύπό ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ Β. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

εἰς μέλος ἀρχαῖον. Ἡχος πλ. β' Δι

Τὸ ἀπήχημα: Λε ε γα γω Δ

χ Μα κα α ρι ι ος Α α νηρ σ ος ουκ ε πο
και ρε - ευ θη εν βου λη - α σε βων
εν ο δω σ μαρ τω λων ου ουκ ε ε στι
ε πι κα θε ε δρα λι μω ων δουκ ε κα θι σεν
λου ου ι ι α Δ

2) Άλ λη η εν τω νο ο μω Κυ ρι ι ι
το θε λη μα α αυ του και εν τω νο ο

του με λε τη η σει η με ρασκαινυ κτος Αλ λη
λου ου ι ι ι α

3) Και ε ε σται ως το ξυ λον το πε φυ τευ με νον
πα ρα της δι ε ξιδουετωνυ δα α α α των π ο τον καρ
πεν αυ του δω σει εν και ρω αυ του μη και το φυ
υ λον αυ του ου υυκ α πρρρυ η σε ται αι Αλ λη λου ου
αι μηνη

4) Ουχ ου ου ου τως οι α σε βει εις ουχ ου
ου τως Αλ λη ω σει χνου ους ον ε κρυ πτει
ο α α νε ε ε μος α πο προ σω ωπουτης γης
Αλ λη λου ου ι ι α

5) Δι α του το ουκ α να στη οο ον ται α σε
βεις εν κρι ι σει μη ου δε α μαρ τω] λοι - οι

Ἐγένετο γένεσις ἡ μέση των πάντων
εν βουλῇ δικαιοσύνης οὐδὲν οὐδὲν
πάντα τὰ αἰώνια.

6) Καὶ πάντα τὰ γένη τῶν πάντων
οὐτι γίνεται σκεικυρία οὐδὲ δικαιοσύνη
πάντα τὰ γένη τῶν πάντων αἰώνια
καὶ οὐδὲν οὐδὲν αἰώνια πάντα τὰ αἰώνια οὐδὲν
λουσι ταῖς αἰώνιας.

7) Πάντα τὰ γένη τῶν πάντων
ινατί εφρύσει εξαείεθνη
πάντα τὰ γένη τῶν πάντων αἰώνια
καὶ λαοὶ οἱ οἱ εμελετῆ σαν κεναὶ οὐδὲν
λουσι ταῖς αἰώνιας.

8) Πάρει στήηη σαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς
πάντα τὰ γένη τῶν πάντων αἰώνια
καὶ οἱ αρχοντες συνηη χθησαντες πι τοσυ το
πάντα τὰ γένη τῶν πάντων αἰώνια
οκαταστούσι τὸν κύριον οὐδὲν καὶ κατα
πάντα τὰ γένη τῶν πάντων αἰώνια
ατουχριστουσαν του ου οὐδὲν οὐδὲν
πάντα τὰ αιώνια.

- 9) Δι αρ ρη η ξω μεν τους δε σμους α αυ των
και α πορ ρι ι ψω μεν α φη μω ων ων
τον ζυ - γον αυ του Αλ λη λου ου ου ι ι α
- 10) Ο κα τοι κων εν ου ρα νοι οι οις
εκ γε - λα σε ται α αυ τους και ο Κυ ρι ή
ος ι εκ μυ κτη ρι ει αυ του Αλ λη λου ου ου
σταγηνα
- 11) Το ο τε λα λη σει προς αυ τους εν ο ορ γη αυ αυ
και εν τω θυ μω α αυ του τα ρα α ξει αυ - του ου
Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
- 12) Ε γω ω δε κα τε στα θην Βα σι λε ευζυπαυτου Η ε
πι Σι ων ο ρος π το Α γι ον α αυ του δι αγ

γε ε ελων το προσταγμακυ ρι ι ου ου Αλ λη
 λου ου ι ι ι α Δ

13) Κυ ρι ος ει πε προ— ος με πι γι ο ος μου ει συ
 ε γω— ω ση μερονδη γε γεν νη κα αα σε Αλ λη
 λου ου ου ι ι ι α Δ

14) Αι αι τησαιπαρε μου και δω σω σοι η ε ε
 θηνη την κλη ρο νο μιανσου πι και την κα τα σχε σι LV
 σουτα πε ρα τα τος γης Αλ λη λου ου ι ι

α Δ

15) Ποι μα νεις αυ τους εν ραβ δωσιδη— ρα α α ρι ως
 σκευ η κερα —με ε ως συν τρι ι ψεις α αφ του ους Αλ
 λη λου ου ι ι α Δ

16) Και νυ υνβα σι λει εις ου νε τε δη παι δε ευ θη

τε πα αν τες ^χ οι κρι νον τες την γην Αλ λη λου— ου
 17) Δια σα α α α α α Δ
 * ḥ ούτως: χ Κρι νον τες την γην Αλ λη λου ου
 λαζαρίτης Δ
 18) Δρα ξα οθε παι δε. — ει ας μη πο ο τε ορ γι
 οθη η Κρι ος ^χ και α πο λεισθε εξ ο δου δι και αι ας
 Αλ λη λου ου ι ι α Δ
 19) Ο ταν ε καυ θη εν τα χει ο θυ μος αυ του ^χ μα κα
 λαζαρίτης Δ * Κρι νον τες την γην Δ

* Εις τὸν ἀνωτέρω στίχον ἀπό τῆς γραμμῆς οἱ πεποιθῶτες ἐπ' αὐτῷ τὸ 'Αλληλούια λαμβάνει ως τέλος ὁ β' χορός, καὶ ἅρχεται ὁ Α' χορός τὸ, «Κύριε τί ἐπληθύνθησαν» ως ἄλλος ψαλμός.

τω ω^{*} Αλ λη λου ου ι ι α α α

α Δ

'Ο Α' χορός

20) Δη κυ υ ρι ε ε τι ε πλη θυν θη η σαν
 οι θλι βον τε - ες με 9 Πολ λοι οι ε πα ανισταν
 ται αι επ ε με ε 9 Αλ λη λου ου ι

ι α α α Δ

21) Ουτούς γαρ ιτε + δη κα + δη κα + δη κα
 Πολ λοι οι λεγου σι τη ψυ χη η η μου ι ουκ εστι
 σω τη ρι ι ι α συ τω δη εν τω θε ω συ το Αλ
 λη λου ου ι ι α Δ

22) Συ δε κυ υ ρι ι ε δη αν τι λη η πτωρμου
 ει ει δο ξαμου δη και υ ψωντηγεφα - λη ην μου
 αλ λυσ ου ου ι ι α Δ

23) Δ φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε — κε κρα ξαδή και
 ε πη κου σε ε μου εξ ο ο ρος α γι ι ου α αυ του ου

ου ου Αλ λη λου ου ι ι α Δ

24) Ε γω ω δε ε κοι μη η η θην φ και υ υ πενω
 σα γη ε ξη γε ε ερ θην ο τι ι Κυ ρι ος αν
 τι λη ψε ται αι μου Αλ λη λου ου ου ου ι ι

Δ

25) Ου ου φο βη θη σομαι α πο μυ ρι α δων

λα ου τον Κυ υ κλον συ νε πι τι θε με νων μοι

Αλ λη λου ου ι ι α Δ

26) Α να α α στα — Κυ υ ρι ε — σω σον με ο Θε
 ο ος μου π ο τι ι σω ε πα α τα ξαπα —

ταῖς ω̄ταις παῖδες — οὐδὲν δέ τι
αν ταῖς τους εχθραινον ταῖς μοι μα ται ως η ο
πονταί — πονταί —
δο ον ταῖς α μαρ τω λων συ νε τρι ψα ας αλ λη λου
πονταί — πονταί — Δ.
ou i i a a a Δ.

27) — πονταί — πονταί —
Του Κυ ρι ου η σω τη ρι i α και ε πι
— πονταί — πονταί —
τον λα ον σου η ευ λο γι α σου Αλ λη λου ου
πονταί — πονταί — Δ
ou ou i i i a Δ

28) πονταί — πονταί — πονταί —
Δο ξα πα τρι i και γι ω και α γι ω πνευμα τι Δ και
πονταί — πονταί —
νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
πονταί — Δ
ω νων α μην Δ

29) (Δις) — πονταί — πονταί —
Αλ λη λου ου i i a Δ Αλ λη λου ου
πονταί — πονταί —
i a Δ Αλ λη λου ου i i a δο ο ξα σοιο Θε
πονταί — Δ
o o o os Δ

Τὸ τρίτον

30) — — — Αλ λη λου ου ι ι α Αλ λη λου ου ου
 — — — ι α Αλ λη λου ου ι ι α δο ο ξα σοι ο
 — — π θε ος η ελ πι ις η η μω ων Κυ υ ρι ε
 δο — ο ο ξα α α σοι οι οι οι σ

Κύριε ἐλέησον ἀργὰ εἰς τὰ εἰρηνικὰ

Ὕμνος α'. Πα^δ

χ κυ υ υ υ ρι λ ε ε ε ð ε λε ε ε
ε η η σο ο ον π κυ ρι υ υ ρι λ
ε ε ς ε λε ε η σο ο ο ο ον π
κυ υ ρι ε ε ε ð ε λε ε ε ε ε
ε η η ε λε η σον π

Κύριε ἐλέησον ὥχος πλ β'. Πα

κυ ρι ε ε λε ε ε η σον π κυ ρι ε ε
λε ε η σον δ κυ ρι ε ε λε ε ε ε
ε η η η η σον π κυ ρι ε ε λε ε η η
σο ον κυ ρι ε ε λε ε ε η σον σ
κυ ρι ε ε λε ε ε ε η ε λε η σον π

ΤΗΧΟΣ πλ. α' Πα (πρώτον μελοποίημα)

κε ε φω ω ως ε λα ρον Α γι ας δο ο
 ξης θη Α θα να α του πα τρος ου ρα νι ι ι ου
 Α γι ου μα καρος γη ι η σου Χρι στε ελ θθ ο ον
 ον τες ε πι την Η λι υ υ δυ υ σιν π δον τες
 Φως ε σπε ρι νον υ μνου ου μεν πα τε ε ρα γι ον φ
 και Α α γι ον πνε ευ μαθε ον π Α ξι ο ο ον
 σε εν πα α σι και ροις υ μνει ει σθαι Φω ναι αις
 αι αι σι ι ι ι αις φ γι ε ε θε ε ου ου ου
 ου ζω η η ην ο δι δου ους φ δι ο ο κο
 ο ο σμο ος σε ε δο ο ξα α α α α ζει

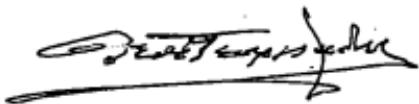
Τέλος τοῦ πρώτου τόμου

‘Η παροῦσα βίβλος έγραφη μετά πολλής προσοχῆς καὶ
ἐπιμελείας πρός διατήρησιν τῶν κλασικῶν μελῶν τῆς πα-
τρώας ἡμῶν Βυζαντινῆς Μουσικῆς.

‘Ετυπώθη εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις πρότυπον Ἐκδοτικὸν Τυ-
πογραφεῖον τὸν Νοέμβριον τοῦ 1959. Η στοιχειοθεσία τῆς
Βυζαντινῆς Μουσικῆς ἐγένετο ὑπὸ τοῦ μοναδικοῦ ἐν Ἀθή-
ναις μουσικοστοιχειοθέτου Γ. Μ. Πολιτάρχου, Μεγάλου
Αλεξάνδρου 38.

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ Β. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συγγραφέως.

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Γεώργιος Αβέρωφ". The signature is fluid and cursive, with a horizontal line underneath it.